

1972 மார்ச் 7]

யாகும் நெல், அரிசியைக் கொண்டே அப்பகுதிகளின் தேவை முக் கியமாக சரிக்கட்டப்பட்டு வந்துள்ளது. எல்லையைக் கடந்து கள்ளத்தனமாக நெல், அரிசி அனுப்பப்படுவதனால் எல்லையோரப் பகுதிகளில் நெல், அரிசி விலைகள் உயர்வதற்கு வழிகோலுவதோடு மாநிலத்தின் எஞ்சிய பகுதிகளிலும் கூட அவை உயர்வதற்கு வழி கோலும். ஆகவே, கள்ளத்தனமாக நெல், அரிசி இவற்றை கள்ளத்தனமாய் கடத்துவதைத் தடை செய்ய பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பு இன்றியமையாதது என்று அரசு இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்த விரும்புகிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

(5) 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்—(தொடர்ச்சி).

* திரு. என். டென்னிஸ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது என்னுடைய சில கருத் துக்களைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இப்பொழுது ஒரு சர்ப்ளஸ் பட்ஜட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக் கிறது. சர்ப்ளஸ் பட்ஜட்டெல்லாம் சிறந்த பட்ஜட் எனவும், டெபிசிட் பட்ஜட்டுகள் மோசமான பட்ஜட் என்றும் சொல்வதற் கில்லை. ஒரு பட்ஜட் சர்ப்ளஸ் பட்ஜட்டா அல்லது டெபிசிட் பட்ஜட்டா என்பதிலிருந்து அதன் தரத்தை நிர்ணயிக்கமுடியாது. ஒரு பட்ஜட்டில் ஏழை எளிய மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை முன்னேற்ற, பொதுமக்களின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் தீர்த்துவைக்க என்னென்ன, என்னென்ன கொள்கைகள், திட்டங் கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதிலிருந்துதான் ஒரு பட்ஜெட்டின் தரத்தை நிர்ணயிக்க முடியும். பழைய நிதிநிலை அறிக்கைகளைப் பார்த்தால் ஏழை மக்களின் நல்வாழ்விிற்காக நல்ல பல திட்டங்கள் இடம்பெற்றிருக்கும். வயோதிகர்களுக்குப் பென்ஷன், ஏழைகளுக்கு இலவச மதிய உணவு, இலவசக் கல்வி போன்ற திட்டம் அந்த பட்ஜெட்டுக்களில் இடம் பெற்றிருக்கும். ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பார்க்கும் போது, மக்களின் அன்றாடப் பிரச்சினைகளுக்கு பரிசாரம் தேடும் வழிவகைகளை காண வில்லை.

[திரு. என். டென்னிஸ்] [1972 மார்ச் 7]

முதலாவதாக எடுத்துக்கொண்டால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்றும் இல்லாத அளவில் வளர்ந்திருக்கிறது. படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள் இவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே படித்தவர்களே வேலையில்லாமல் இருக்கும்போது, ஆண்டுதோறும், படித்தவர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வெளவருகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்புக்கள் அளிக்க வழிவகை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இடம் பெறவில்லை.

அடுத்து, விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த இந்த அறிக்கையில் திட்டங்கள் வகுக்கப்படவில்லை. அத்யாவசியப் பண்டங்களின் விலைகள் விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவது மத்திய சர்க்காரின் கடமை என்பதுபோல் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விஷயத்தில் மத்திய சர்க்காருக்கும், அதே போல், மாநில அரசுக்கும் கடமை இருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தேசத்திலுள்ள மாநிலங்களெல்லாம் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவது எங்கள் பொறுப்பு இல்லை என்று சொன்னால், பண்டங்களின் விலைகள் கட்டுப்படாது. அவ்விதமான நிலை ஏற்பட்டால், தேசத்திலுள்ள பண்டங்களின் விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டேபோய், தேச மக்கள் கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பண்டங்களின் விலைகளையும் அத்யாவசியப் பண்டங்களின் விலையையும் கட்டுப்பாடு செய்ய அரசு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையில் சில மாதங்களாக அமைதியின்மை இருக்கிறது. தொழில் துறையில் வளர்ந்து வரும் அமைதியின்மையைப் போக்கு வழிவகைகள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இடம் பெறவில்லை. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், பல ஆண்டுகளாகத் தொழில் துறையில் அமைதியான நிலை ஏற்பட்டிருந்ததால், வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருந்தது. அதனால் பலருக்கும் வேலை வாய்ப்புக்கள் கிடைத்தது. கடந்த சில மாதங்களில் அப்படிப்பட்ட அமைதி இல்லை. அமைதி காக்கப் பராமரிக்கிற சமூகத்தின் மூலம் அமைதி நிலை உருவாகும்.

1972 மார்ச் 7]

[திரு. என். டென்னிஸ்]

அடையும். வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கும். உற்பத்தியும் பெருகும். இப்படி விலைவாசிப் பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் இல்லாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் நான்காவது பக்கத்தில், “ஆசிரியர்களுக்கு சலுகைகள், வேலை வாய்ப்பு” எனக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், ஏனைய ஆசிரியர்கள் பிரச்சினைகள் இவற்றிக்கு வழிவகைகள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இடம்பெறவில்லை. இன்னும் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள் பலர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். கஷ்டப் படுகிறார்கள். ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும். அப்படியானால்தான், கல்வித்தரம் உயர வழி ஏற்படும். மாணவர்களிடம் இருக்கும் அமைதியின்மையும் தீரும். இந்தப் பிரச்சினையில் காலந்தாழ்த்தாமல் தீர்க்கப் படவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இது வரி இல்லாத ஒரு சிறந்த பட்ஜட் என்று கூறப்பட்டது. 1971-72-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கைக்குப் பிறகு வரிகள் மூலம் வருமானத்தை இந்த அரசு பெருமளவில் பெருக்கிக்கொண்டது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு 20 கோடி ரூபாய் அதிக வருமானம் வந்திருப்பதாக மதிப்பீட்டில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1972-73-க்கான வரவு-செலவு, திட்ட இணைப்பைப் பார்க்கும்போது, 1966-67-ல் இந்த மாநிலத்தில் ஏகதேசம் ரூ. 200 கோடி வருமானம் வந்தது. 1972-73-ல் அது ஒரு மடங்கு அதிகமாகி ரூ. 400 கோடி வருமானம் வந்திருக்கிறது. ஆதலால் ஐந்தாண்டுகளில் ஒரு மடங்கு அதிகமாகியிருக்கிறது. மதிப்பீட்டில் முதல் பக்கத்தில் பார்த்தால், 1966-67-ல் விற்பனை வரி மூலம் ரூ. 48 கோடி வரவு. ஆனால் 1972-73-ல் 104 கோடி ரூபாய் வரவு வந்திருக்கிறது. ஆக ஐந்தாண்டுகளில் ஏகதேசம் 56 கோடி ரூபாய் விற்பனை வரியின் மூலம் மாத்திரம் அதிகம் வந்திருக்கிறது. வருமான வரியை எடுத்துக் கொண்டால், கடந்த ஆண்டைவிட ஏகதேசம் பத்துக் கோடி ரூபாய் அதிகம் வருவாய் வந்திருக்கிறது. அதற்கும் மேலாக, மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டதன் காரணமாக, 1972-73-ல் 35½ கோடி ரூபாய் கூடுதல் வருவாய் வந்திருக்கிறது. ஆதலால், அதற்கும் மேல் மக்கள் வரியைத் தாங்கமாட்டார்கள் என்று

[திரு. என். டென்னிஸ்]

[1972 மார்ச் 7]

இருக்கும் நிலையில், பெரிய வரிகள் எதுவும் விதிக்கவில்லை. அல்லாமல் வரிகள் குறைக்கப்படவோ அல்லது வரிக் கொடுமையிலிருந்து விடுவிக்கப்படவோ இல்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராமங்களுக்குச் சாலைகள் அமைக்கவும், குடிநீர் பெருக்கவும், மோட்டார் வாகன வரியில் 10 சதவீதம் சர்-சார்ஜ் போட்டும், லோகல் செஸ் சர்-சார்ஜை 1½ ரூபாய்லிருந்து, 2½ ரூபாய் வரை விதிக்கலாம் என்று ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு நிதிநிலை அறிக்கை மூலம் அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வரிகள் உயர்த்தப்படாமல் அறிக்கை அமைக்கப்பட்டிருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும். இப்பொழுது இருக்கும் லோகல் செஸ் சர்-சார்ஜ் 1½ ரூபாய் வரி கூட அநேக பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் 2½ ரூபாய் என்று ஆனால், அதை பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வசூலிக்க முன் வருவார்கள் என்று எண்ண முடியாது. நோக்கம் ஈடேறாமல் போகும். இந்த வரிகள் விதிக்காமலே நிதிநிலை அறிக்கையில் வழி செய்திருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும்.

பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுக்காக வரிகள் சில விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி வரிகள் விதிக்காமலே வகை செய்திருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும். இன்னும் பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது, கல்விக்காக, விவசாயத்திற்காக, பல முதலீடுகள் செய்யப்பட்டிருப்பதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1966-67-ல் எவ்வளவு ஒதுக்கப் பட்டிருந்தது. 1971-72-ல் இவ்வளவு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது, எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1966-67-ல் எவ்வளவு வருமானம், 1971-72-ல் எவ்வளவு வருமானம் என்பதை பார்க்க வேண்டும். பழைய காரியங்களுையே தொடர்ந்து செய்து கொண்டு வருகிறது. இந்த அரசு புதிதாக ஒன்றும் செய்யவில்லை.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தேசிய ஒருமைப்பாடு என்று தொடங்கி, மாநில சுயாட்சி என்கிற குறிப்போடு முடிக்கப் பட்டிருக்கிறது. 27 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த அறிக்கையில் 5 பக்கங்கள் மாநில சுயாட்சிக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாநிலங்களில் பணிகள் சிறப்பாக நடக்க அதிகாரங்கள், நிதி வசதிகள் வேண்டும் என்பதில் இரு கருத்துக்கள் இருக்க

1972 மார்ச் 7]

[திரு. என். டென்னிஸ்]

முடியாது. ஆனால் சுவர் இருந்தால்தானே சித்திரம் எழுத முடியும். அதே போல் இந்தியா சிறப்பாக ஒன்றாக இருந்தால்தான் மாநிலங்களும் சிறப்படைய முடியும். தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்குப் பங்கம் ஏற்படாமல் ஆற அமர்ந்து முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, என்னுடைய மாவட்டமான கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் சில பிரச்சினைகளைக் கூறி முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். இப்போது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சித்தாறு-பட்டணங்கால் திட்டம் நடந்தேறிக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் பல கிளைக் கால்வாய் “ஸ்லூயிஸ்” அமைக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்றும், கிளைக் கால்வாய் வெட்டுவதற்கும் மடைகள் வைப்பதற்கும் அதற்கான வழிவகை செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சித்தாறு-பட்டணங்கால் திட்டத்தில் கருங்கல் ‘டிஸ்டிரிப்யூட்டரியில்’ தண்ணீர் ஒழுங்காக விடப்படவில்லை. எப்பொழுதும் அந்தப் பிரதேசத்தில் பயிர்கள் கரிந்து நாசமடைகின்றன. ஆகவே அணையில் கண்ணீர் இருந்தும் கூட இவ்வித நிலை ஏற்பட்டிருப்பது விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தொழிற்சாலை இல்லாத மாவட்டம். படிக்காதவர்களும், படித்தவர்களும், வேலை வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் அங்கு ஒரு ரப்பர் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்குரிய நல்ல வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு ரப்பர் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டிய வழிவகை வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குளச்சல் துறைமுகம் தமிழ்நாட்டின் மேற்கு கடற்கரையில் இருக்கும் துறைமுகம் அது. அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குழித்துறை ஆற்றில் ஞாறமனைக்கடவு, மாங்காடு, திக்குறிச்சி ஆகிய இடங்களுக்குப் பாலம் அமைக்க வேண்டுமென்ப பொதுமக்கள் விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். டென்னிஸ்]

[1972 மார்ச் 7]

கருங்கல் பிரைமரி ஹெல்த் சென்டரை டிஸ்பென்சரியாகவும், தேங்காய்பட்டணம் டிஸ்பென்சரியை, ஆஸ்பிட்டலாகவும் ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 10 நிமிடங்களுக்குள் தங்கள் பேச்சைக் கண்டிப்பாக முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

* திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

“ஏழையின் யின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம்” என்ற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் இலட்சியத்தின் அடிப்படையில் நமது முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் திட்டம் வகுத்துச் செயல்பட்டு வருவதை இங்கே எதிர்க் கட்சிகளுக்கு எந்த அளவு எரிச்சல் தந்துள்ளது என்பதை அவர்கள் பேச்சிலிருந்து நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. பற்றுக்குறை வரவு-செலவுத் திட்டம் பட்ஜெட் சமர்ப்பித்து, துண்டு விழும் பணத்துக்குச் சரிக்கட்ட மேலும் புதிய வரிகள் விதிக்கப்படும், அதை வைத்து அரசியல் நடத்தலாம் என்று பல் துலக்கிக் கொண்டிருந்த பல அரசியல் வாதிகள் இன்றைய தினம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் இந்த பட்ஜெட்டைக் கண்டு நிச்சயமாக அவர்கள் மனதிற்குள் புழுங்கிக் கொண்டிருப்பதை நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. வருமானம் ரூ. 397.27 கோடி, செலவு ரூ. 394.78 கோடியாகவும் மதிப்பிட்டு ரூ. 2.49 கோடி உபரியாகக் காட்டினிட்டார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் போட வேண்டிய வரி எல்லாம் போடப்பட்டு விட்டது. தேர்தல் வரும் நேரத்தில் மட்டும் உபரி பட்ஜெட், தேர்தல் பட்ஜெட் என்று மக்கள் சொல்லக்கூடிய அளவுக்குப் பட்ஜெட் கொண்டு வருவது வழக்கமாக நம் நாட்டில் இருந்து வந்திருப்பதை எந்த அரசியல்வாதியும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் இப்போது அண்மையில் தேர்தல் இல்லாத நேரத்தில் கூட, தேர்தலைச் சந்திக்க வாய்ப்பில்லாத இந்த நேரத்தில் கூட நமது டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ‘இது தேர்தல் பட்ஜெட் அல்ல, தேர்ந்த பட்ஜெட்’ என்று நாட்டு மக்கள் ஒப்புக்கொள்ளும் அளவுக்கு இந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரித்து அளித்திருக்கிறார்கள்.

1972 மார்ச் 7]

[திரு. என். கிட்டப்பா]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தொழிலாளர்களுக்குப் பங்கு மூலதனம் அளிக்க இடம், வழிவகை செய்திருப்பது இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் பிற மாநிலங்கள் ஏற்று பின்பற்ற வேண்டிய ஒரு திட்டம் என்பதை நான் மன நிறைவுடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அரசிற்கும் கூட, இம் மாநில அரசின் திட்டத்தின் மூலம் வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது என்பதையும் குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன். சோவியத் ரஷ்யா போன்ற நாடுகளைத் தவிர ஏனைய இடங்களில் இத்தகைய திட்டங்கள் அமுல்படுத்தப்படவில்லை, என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தஞ்சை நிலங்கள் ஏராளமாக நிறைந்துள்ள தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருந்து வரும் சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் என்ற முறையில் பட்ஜெட்டில் நமது மதிப்புக்குரிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் நில உச்சவரம்புச் சட்டத் திருத்தம் மூலம் புரட்சிகரமான மாற்றத்தை உருவாக்கி இருப்பதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அறக் கட்டளைகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட விதி விலக்குகளை ரத்து செய்து, அதே நேரத்தில், ஒரு குடும்பத் திற்கு 60 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்றிருந்ததை 40 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கராகக் குறைத்திருப்பது போன்ற வரவேற்கத்தக்கதாகும். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் உச்சவரம்பு முதலில் கொண்டு வந்தார்கள், என்று அறிவிக்கப்பட்டாலும், உண்மையான நில உச்ச வரம்பு கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் தான் வந்தது என்பதை என் போன்ற தஞ்சை மாவட்ட விவசாயப் பகுதியினர் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

தமிழ்நாட்டில் தஞ்சை மாவட்டத்திலும் தமிழ்நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலும் வானம் பொய்த்தும், வெள்ளப் பெருக்காலும், இயற்கையின் சோதனைகளாலும் ஏற்பட்ட கொடுமைகளின் காரணமாக எண்ணற்ற விவசாயக் குத்தகைதாரர்கள் தாங்கள் அளக்க வேண்டிய குத்தகை பாக்கியை அளக்க முடியாமல் தவித்துக் கொண்டும், நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டு தத்தளிப்பதைத் தடுக்க நம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் போட்ட பட்ஜெட் மூலம் மிக விரைவாகவும் துரிதமாகவும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வரும் அதே நேரத்தில், அத்தகைய முயற்சிகளுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் முறையில், கேலி பேசும் அளவில், யுத்த நிதிக்குப்

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1972 மார்ச் 7]

அவர்கள் அளிக்க வேண்டிய குத்தகை பாக்கி—அது நிலச் சுவான் தார்கள், ஆலயம், ஆதினம், மடங்களாக இருந்தாலும்—அளிக்க முடியாமல் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றும் சூழநிலையிலிருந்து குத்தகைதாரர்களின் அத்தகைய குத்தகை பாக்கியை ரத்து செய்து சட்டமியற்ற முன்வந்திருப்பதை நன்றி உள்ள எந்தக் குடிமகனும் பாராட்டாமலிருக்க முடியாது.

பிற்பட்ட வகுப்பினர் முன்னேற்றத்திற்குச் சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு அதிகம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டது வரவேற்கத் தக்கதாகும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு தொழில் நிதியும் அதைப் போலவே வியாபாரத்துக்கு அரசு வட்டியில்லாக் கடன் வழங்குவது போல் பிற்பட்ட மக்களுக்கு அத்தகைய வட்டியில்லாக் கடன், மற்றும் தொழில் நிதி வழங்கப்பட வேண்டுமென்று பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் சார்பில் நமது அரசைத் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநில அரசு வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு இப்படி ஏராளமாகச் செலவிட்டு வந்த போதிலும், மத்திய அரசு அதை நிறைவேற்ற நிதி வசதி செய்து தராமல் இருப்பது வருந்தத் தக்கதாகும்.

அது மட்டுமல்ல. இந்த ஆண்டு மத்திய அரசிடம் பெற்ற கடனைத் திருப்பித் தரவேண்டிய தொகை ரூ. 8 கோடிக்கு அதிகமாக உள்ளது. கடனுக்கு வட்டி அதிகமாக வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆனால் மத்திய அரசு வெளிநாடுகளிலிருந்து தாங்கள் வாங்கும் கடனுக்குச் செலுத்துவதை விட நமது மாநிலத்தில் அவர்கள் வசூலிக்கும் வட்டித் தொகை மிக அதிகமாக இருப்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கும்போது மத்தியிலே ஒரு மார்வாடித் தன்மான ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்பது மிகவும் கண்டனத்திற்குரிய ஒன்று என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட நாம் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த மாநில முதலமைச்சரும் அறிவிப்பதற்கு முன்னாலேயே, இன்றைய தினம் முன்னேற்றக் கழக அரசைக் கேலி பேசுகிறவர்கள் கூட மனதிற்குள் பாராட்டத்தக்க அளவிற்கு, போர் நிதிக்கு 10 கோடி ரூபாய் அளிக்கப் போகிறேன் என்று இந்த மாநிலத்து மக்கள் சார்பாக அறிவித்த பெருமை நமது முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களையே சாரும். அத் தகைய முறையில் அதற்கான நல்ல முயற்சிகளை மேற்கொண்டு

1972 மார்ச் 7] [திரு. எஸ். வடிவேல்]

பணம் தராதே என்று வெளிப்படையாக இல்லாவிட்டாலும் மறை முகமாகச் சொல்லும் தேசபக்தர்கள் என்று தங்களைச் சொல்லிக் கொள்ளும் சிலர், இன்றைக்கு தேசபக்தி மிக்க திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைப் பார்த்து “நாட்டைத் துண்டாட் வருகிறார்கள் வேறு போர்வையில்” என்று பேசுகிறார்கள் என்றால், அதற்கு நாட்டு மக்கள் அவர்களுக்குத் தீர்ப்பளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பணிவன்புடன் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக, என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். நமது அரசு 1967-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னால் ரூ. 45 லட்சம் செலவில் மாயூரம் மேம்பாலம் கட்டி இருக்கின்றது. இது மிகப் போற்றத்தக்க பணியாகும். அடுத்த ரூ. 5 லட்சம் செலவில் அன்னை அஞ்சகம் அம்மையார் பெயரால் காவிரியின் குறுக்கே ஒரு பாலம் கட்டப்பட்டுள்ளது. இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது நமது அரசு.

அடுத்தபடியாக, இணைப்புச் சாலைகள் போடும் பணியை நமது அரசு விரைவுபடுத்தி வருகிறது. எனது பகுதியிலும் பல இணைப்புச் சாலைகள் போடப்பட்டுள்ளன. மேலும் பல இணைப்புச் சாலைகளை, மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், ஏற்படுத்துவதோடு, பொதுவாக தஞ்சை மாவட்டத்தில், குறிப்பாக கிழக்குத் தஞ்சையில், முக்கியமாக மாயூரத்தில் பாலம் கட்டுவதற்கும், இணைப்புச் சாலைகள் போடுவதற்கும் இன்னும் அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, நிதிநிலை அறிக்கையினை வரவேற்று எனது உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்திருக்கும் இந்த 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தாக்கல் செய்துள்ள வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையில் விவசாயிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கும், அறக்கட்டளைகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த விதி

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1972 மார்ச் 7]

விலக்கை ரத்து செய்வது, குடும்பத்திற்கு அதிக அளவு 60 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை 40 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் குறைப்பது, ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வருவது, 1380-ம் பசலி முடியவுள்ள குத்தகைப் பாக்கிகளை ரத்து செய்வது போன்ற சிறந்த பாராட்டுக்குரிய அறிவிப்பிற்கு தமிழ்நாடு விவசாயத் தொழிலாளர் சங்கக் காரியதரிசி என்ற முறையிலும், தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள 25 ஆயிரம் விவசாயிகளில் நானும் ஒருவன் என்ற முறையிலும் முதலமைச்சருக்குப் பாராட்டுக் களையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்போடு நின்றுவிடாமல், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் நீண்டநாள் கோரிக்கையான நிலத்திற்கும் நிலத்தை உழுகின்ற உழவர்களுக்கும் நில உறவை ஏற்படுத்துகின்ற வகையில் பல்வேறு சட்டங்களைத் தீட்டி, நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த 25 ஆண்டுக் காலமாக இந்திய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர் ஏழை எளிய மக்கள், உழவர் பெருமக்களின் அடிப்படையான பிரச்சனைகளுக்காக தமிழ்நாட்டிலே பல போராட்டங்கள் நடத்தி இருக்கின்றார்கள். 1961-ம் ஆண்டில் அறப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை எதிர்த்துப் போராட 16 ஆயிரம் பேர் சிறை சென்றார்கள். அடுத்து, நிலமீட்சிப் போராட்டம் நடத்தி, 13 ஆயிரம் பேர் சிறை சென்றார்கள். அதற்கடுத்து நியாயக் கூலிப் போராட்டம் நடத்தி, 6 ஆயிரம் பேர் சிறை சென்றார்கள். இந்தப் போராட்டங்கள் வெற்றி பெறும் வகையிலே இன்றைக்கு ஆளுகின்ற தி.மு.க.வினர் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே அதற்கானச் சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே தொடர்ச்சியாகப் பல ஆண்டுகள் பருவ மழை பொய்த்தது. நிலம் வறண்டது. விளைபொருள் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டது. விவசாயிகளுக்கு வேலை இல்லை. உணவுப் பொருள் பற்றாக்குறையால் விலைவாசிகள் ஏறிவிட்டன. அதனால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். ஜீவனம் நடத்துவதற்காகத் தனிப்பட்ட லேவாதேவிக்காரர்களிடம் கடன்

1972 மார்ச் 7] [திரு. எஸ். வடிவேல்]

பெற்றார்கள். அரசாங்கத்திடம் கடன் வாங்கி, கிணறு வெட்டி-
னார்கள். வெட்டிய கிணற்றிலோ தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை.
அவர்கள் பாடு மேலும் கஷ்டமாகியது. லேவாதேவிக் காரர்களுக்கு
வட்டியைக் கூட கொடுக்க முடியவில்லை. அரசாங்கத்திடம்
வாங்கிய கடன் தவணையையும் கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்
பட்டார்கள்.

இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான நேரத்தில், லேவாதேவிக்
காரர்கள் தங்கள் கடனுக்காக நிலத்தைப் பறிமுதல் செய்தார்கள்.
அரசாங்கக் கடனுக்காக அதிகாரிகள் நிலத்தை ஜப்தி செய்-
தார்கள். இந்த இக்கட்டான நிலையை உணர்ந்து, இந்த
இந்த அரசாங்கம் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்-
பதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் நிவாரணச்
சட்டம் இந்த ஆண்டிலேயே, இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே
நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமதர்ம வழியில் நடைபெறும் இந்த அரசாங்கம் நிலப்
பிரபுக்களிடமிருந்து நிலத்தைக் கையகப்படுத்துவதைப் பாராட்டு-
கிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையிலே கூறப்பட்ட
டிருக்கிற சட்டங்களை இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே நிறை-
வேற்றினால் லட்சக்கணக்கான குடியானவர்களும் இந்த அரசாங்கத்-
தைப் பாராட்டுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. நான்
1952-லேயும் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறேன்.
அப்போதும் பல சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. ஆனால் அவை
யெல்லாம் சட்டமாக இருந்தனவே தவிர, சரியாக அமல்படுத்தப்
படவில்லை.

உதாரணமாக

- 1938-ம் ஆண்டில் கடன் நிவாரணச் சட்டம் ;
- 1947-ம் ஆண்டில் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் ;
- 1948-ம் ஆண்டில் ஜமீன் இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் ;
- 1949-ம் ஆண்டில் ஜமீன் விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் ;
- 1952-ம் ஆண்டில் பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம் ;
- 1955-ம் ஆண்டில் நில வெளியேற்றத் தடைச் சட்டம் ;
- 1956-ம் ஆண்டில் குடியானவர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் ;

இன்னும் நியாயவாரச் சட்டம், இனம் சட்டம் போன்ற பல
சட்டங்களை காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கொண்டு வந்தார்கள்.

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1972 மார்ச் 7]

அந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் நிலப்பிரபுக்களை வாழ வைத்தனவே தவிர, குடியானவர்களை—ஏழை விவசாயிகளை—உழவர் பெருமக்களை வாழ வைக்கவில்லை.

அந்தக் குறைகளை யெல்லாம் போக்குகின்ற வகையிலே, இப்போதைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் இந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். முன்போலவே இதுவும் ஏட்டளவில் இல்லாமல் உடனடியாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படித் கேட்டுக் கொள்கின்ற நேரத்தில், 1380-வது பசலி முடிய, அதற்கு முன்னால் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கிகள் அனைத்தையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே சட்டம் கொண்டுவரப்படுவதை பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இதில் ஒன்றை நாம் கவனிக்க வேண்டும். குத்தகைக்காரர்கள் நடப்பு ஆண்டில் கொடுக்கப்பட்ட குத்தகைப் பாக்கியை நில உடமையாளர்கள் அதற்கு முந்திய ஆண்டுகளுக்குள்ள பாக்கியில்தான் வரவு வைத்திருக்கிறார்கள். எனக்கு 700 ரூபாய் பாக்கி இருந்தது. அதைக் கட்டினேன். ஆனால் நான் கட்டிய ஆண்டுக்கு அது வரவு வைக்கப்படவில்லை. அதற்கு முந்திய பாக்கியில்தான் வரவு வைக்கப்பட்டது. எனவே, 1350-ம் பசலிக்குள்ள பாக்கியை 1971-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1-ந் தேதி கட்டியிருந்தாலும், எல்லாப் பாக்கியையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே கொண்டுவரப்பட இருக்கும் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்யப்பட்டால்தான் அதன் பலனை அடைய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் கொண்டுவரக்கூடியச் சட்டம் நல்ல பயன் அளிக்க வேண்டுமென்றால் நான் இப்போது கூறுகின்ற அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும்.

அதாவது நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் 15 ஏக்கர் என்று இருப்பதை ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் என்று திருத்தவும், 1959-ம் வருடத்திற்குப் பிறகு பிளமியாகவும், கிரயப் பத்திரங்களாகவும் எழுதி வைத்த ரிக்கார்டுகள் அனைத்தும் ரத்து செய்யப் படவேண்டும்.

அடுத்து, தர்ம பரிபாலனங்களுக்கு உள்ள (கோவில் மடம்) நிலங்கள் அனைத்தையும் அரசு எடுத்து, விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் எந்தக் கோவிலும்

1972 மார்ச் 7]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

எனக்கு சோறு போதவில்லை. வயிற்றை வலிக்கிறது என்று சொல்லப் போவதில்லை. பகுத்தறிவுப் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் நாம் அதைச் செய்வது சாலச் சிறந்தது.

அடுத்து, மாநிலம் முழுவதும் உள்ள விவசாயிகள் குடியிருந்து வரும் குடியிருப்பு மனைகளைச் சொந்தமாக்க, தஞ்சை மாவட்டச் சட்டத்தை தமிழகம் பூராவும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். இப்பொழுது தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டுமே இருக்கிறது. குறிப்பாக குடியிருப்பு மனைகள் மேல்ஜாதியினர் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் இருந்தால், அந்த மனைகளில் அரிஜன மக்களையும், ஏழை எளிய விவசாயிகளையும் குடியமர்த்த வசதி செய்ய கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் வளர்ந்துவரும் சமுதாயத்தின் பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள், நாகரிகம் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப அவர்கள் தங்களை மாற்றிக்கொள்வார்கள்.

அடுத்து, தஞ்சை மாவட்ட நியாயக் கூலிச் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்து, தமிழ்நாடு முழுவதும் அமல் படுத்தவும், நியாயக் கூலியை உயர்த்த சட்டம் செய்யவும் வேண்டும். இப்போது கிழக்குத் தஞ்சையில் இருக்கும் சட்டம் மேற்குத் தஞ்சையில் இல்லை. ஆனால் இரண்டு பகுதியிலிருக்கும் தொழிலாளர்களும் ஒரே இனத்தவர்தான். இது எப்படி இருக்கிற தென்றால், ஒரு கண்ணிலே வேண்ணொயும், ஒரு கண்ணிலே சுண்ணாம்பும் தடவுவதுபோல் இருக்கிறது. இந்தப் பாரபட்சம் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் ஒரேமாதிரியான சட்டம் இருக்க வேண்டும். மற்றச் சட்டங்களுக்கு போலீசார் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதுபோல் இந்தச் சட்டத்திற்கு காவல் கொடுப்பதாக இல்லை. இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் காவல்துறையினர் நிலப்பிரபுக்களுக்குத்தான் காவலாக இருக்கிறார்கள். எனவே இந்தச் சட்டத்தை அரசாங்கம் சரியாக அமல் படுத்தவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். இனிமேலாவது இந்தச் சட்டத்தை சரியாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 1968-ம் ஆண்டிற்குப் பிறகு குத்தகை பாக்கிக்காக நிலத்திலிருந்து ரெவின்யூ கோர்ட். முன்பே கோர்ட்டுக்கள் மூலம் வெளியேற்றப்பட்டது செல்லாது என்று சட்டம் கொண்டுவரவும், உடனடியாக ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்களைக் கலைத்துவிடவும், குத்தகை

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1972 மார்ச் 7]

பாக்கிகள் சம்பந்தமான வழக்குகள் அனைத்தும் தள்ளுபடி செய்யவும் சட்டம் கொண்டுவரவும் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக குடும்பத்திற்கு அதிக அளவு 40 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று குறைத்திருக்கிறார்கள். 20 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று வைத்தால் போதும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அதேபோல கடன் நிவாரணச் சட்டத்தில் அரசு கூட்டுறவு வட்டிக்கடைக்காரர்கள், நிலச் சுவான்தார்கள், கோவில், மடம் ஆகியவற்றிற்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன்கள் அனைத்திற்கும் கடன் நிவாரணம் கொடுத்துச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும்.

இன்றைக்குத் தடுக்கி விழுந்தால் வட்டிக்கடையில்தான் விழுகிறார்கள். உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழுக்குக் கூட மிஞ்சாது என்று சொல்லப்படுகிற முதியோர் சொல் அவர்களுக்கு இன்றைக்கும் சரியாக இருக்கிறது. உனவு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறபோது இந்த மாநிலம் நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்கு எல்லாம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே வழிகாட்டியாக இருக்கிறது என்றார்கள். ஆயினும் உழவர்களுக்கு என்ன நன்மைகள் இதுவரை ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை ஆய்வு செய்ய வேண்டும். என்னுடைய சீர்காழி தாலுக்காவை எடுத்துக் கொண்டால் இந்தப் பக்கம் மூட்டை ரூ. 32 என்றால் கொள்ளிடத்திற்கு அப்பால் ரூ. 42. இந்தப் பயன் விவசாயி கூளுக்குக் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. இது இடையில் இருக்கிற தரக்களாகிய வர்த்தகச் சூதாடிகளுக்குத்தான் போகிறது. இதைப் போக்க அரசு முனைய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோயில் நிலங்களை எல்லாம் கண்டுபிடித்து நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க இந்த அரசு முன்வர வேண்டும். சுதந்திரம் அடைந்து 25 ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட எந்தச் சட்டம் வந்தாலும் கடைக்கோடியில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் பயன் அடையக்கூடியதாக இல்லை. எல்லாப் பயனும் மேல்தட்டில் நின்று விடுகிறது. ஆகவே விவசாயிகள் பயன் அடையக்கூடிய வகையில் இந்த அரசு செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 7]

* திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (திருச்சி): மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையினை ஆதரித்து அதன்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1971-72-இல் நம்முடைய நிதிநிலை பற்றாக்குறை ரூ. 15.87 கோடியாக அமைந்திருந்தும் 1972-73-இல் வரவு ரூ. 397.27 கோடியாகவும், செலவு ரூ. 394.78 கோடியாகவும் அதனால் உபரி ரூ. 2.49 கோடியாக உபரி பட்ஜெட்டைப் போட்டிருப்பது அரசு மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டுகிறது.

1972-73-ஆம் ஆண்டில் திட்ட வகையிலும் பிற வகையிலும் மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் கடன் ரூ. 45.80 கோடியாகும். ஆனால் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியது ரூ. 53.38 கோடியானதால் நாம் பெறுவதைவிட திருப்பித்தர வேண்டியது 8 கோடியாக இருப்பது வருந்தத்தக்கதாகும்.

இந் நிலையிலும் நம்முடைய அரசு பல்வேறு துறைகளில் கவனம் செலுத்தி அதுவும் முக்கியமாக குறிப்பாக வேளாண்மைத் துறைக்கு அதிகமான கடன் உதவிகளை எல்லாம் அளித்து வருகிறது. குறிப்பாக காங்கிரசார் ஆண்ட காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் குறுகிய காலக் கடன் ரூ. 31.41 கோடிதான் வழங்கப் பட்டது. ஆனால் கழக அரசாட்சி ஏற்பட்ட பின் படிப்படியாக விவசாயிகளுக்கு அளிக்கிற கடன் உதவி உயர்ந்து தற்போது 1972-73-இல் திட்டப்படி ரூ. 61 கோடியாகியிருக்கிறது. இது ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் மிகுந்த ஊக்கமளிப்பதாகும்.

அதேபோல நீண்டகாலக் கடன் ரூ. 3 கோடியிலிருந்து தற்போது 30 கோடிக்கு மேல் உயர்ந்திருப்பதும் பாராட்டத் தக்கது.

(திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை)

வேளாண்மைத் தொழிற் கழகம் ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் 1,080 டிராக்டர்கள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பது மிகவும் பாராட்டத் தக்கது. இப்படி வேளாண்மைத் துறையில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் வழிகாட்டியாக நம்முடைய தமிழகம் இருக்கும் வகையில் கழக அரசு பற்பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருவதைக் கண்டு நாம் பெருமைப்படுகிறோம்.

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (திருச்சி)] [1972 மார்ச் 7]

விவசாயத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாத கால்நடைகளைப் பராமரிப்பதில் அரசு தனிக் கவனம் செலுத்தி, சிறப்பான பிரச்சாரம் செய்வதும் மற்ற மாநிலங்களுக்கு நம் கழக அரசு வழிகாட்டுவதாகவே அமைந்துள்ளது. கால்நடைகளுக்கு மட்டுமின்றி கோழிப்பண்ணை, வெண்ணிறப் பன்றி வளர்ப்பு ஆகியவற்றுக்கு அரசு ரூ. 3.06 கோடியிலிருந்து ரூ. 4.03 கோடி செலவிட்டு, அவற்றை வளர்ப்பவர்களுக்குக் கடன் உதவி செய்வது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதாகும்.

மாதவரம் பால்பண்ணையில் 32,000 லிட்டர் பாலிலிருந்து 70,000 லிட்டராக உயர்த்தியிருப்பதும் பாராட்டுதற்குரியது.

கல்விக்காக காங்கிரசார் செலவிட்ட தொகை ரூ. 53.56 கோடி. ஆனால் கல்விக்காக தற்போது 1972-73 இல் கழக அரசு ரூ. 89.85 கோடி ஒதுக்கியிருப்பது மிகவும் பாராட்டுதற்குரியது. புருமுக வகுப்புவரை இலவசக் கல்வி அளித்திருப்பது, தமிழகத்தில் ஏழை எளியவர்கள் தங்களின் குழந்தைகளை கல்விமாண்களாக்கி மகிழ வழி வகுக்கிறது.

மக்கள் நல்வாழ்விற்காக 1966-67-இல் 16.75 கோடிதான் அப்போதிருந்த அரசு ஒதுக்கியது. ஆனால் நமது கழக அரசு பொறுப்பேற்ற பின் படிப்படியாக அந்தத் தொகை உயர்த்தப்பட்டு தற்போது ரூ. 33.38 கோடியாகியிருக்கிறது. இப்படி கழக அரசு பொறுப்பேற்ற 4 ஆண்டுகளில் இந்தத் தொகை இரட்டிப்பாகி உள்ளது பாராட்டத்தக்கது.

பிற்பட்டோர் நலனுக்காக 1966-67 இல் ரூ. 3.59 கோடியாக இருந்தது, 1972-73-க்கு ரூ. 8.41 கோடியாகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது மிகுமிகப் பாராட்டத்தக்கது.

கழக அரசுப் பொறுப்பேற்றபொழுது 2,400 அரிசன குடியிருப்புகள் மின்வசதி பெற்றன. தற்போது 15,600 அரிசன குடியிருப்புகள் மின்னொளி பெற்று பொலிவுடன் காணப்படுகின்றன.

அரசு அலுவலாளர்களின் இரகசியக் குறிப்பு ஒழிப்பு முறை மற்ற மாநிலங்களுக்கு நமது கழக அரசு காட்டுகின்ற வழியாக அமைந்திருக்கிறது.

1972 மார்ச் 7] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (திருச்சி)]

பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம்--டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் செயல் திறனுக்கு எடுத்துக் காட்டு. மறுவாழ்வு விடுதிகள் திறக்கப்பட்டிருப்பது மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழி காட்டும் வழியாக அமைந்துள்ளது.

குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் நல்ல திட்டம். அதற்காக அரசு குடிநீர் வடிகால் வாரியம் ஏற்படுத்தியுள்ளது பாராட்டுதற்குரியது. திருச்சி நகருக்கு நீர்ப் பாசனத்திற்காக ரூ. 3 கோடியே 60 லட்சத்திற்கு ஆய்வு செய்யப்பட்டு ஆண்டிற்கு 1 கோடியே 20 லட்சமாக அளித்து உதவியிருப்பது பாராட்டுதற்குரியது.

அதேபோல திருச்சி நகருக்கு பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்திற்கு 2 கோடியே 85 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு, அதற்காக முன்பணம் ரூ. 35 லட்சம் கழக அரசால் அளிக்கப் பட்டிருப்பதும் மிகவும் பாராட்டுதற்குரியது.

ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருச்சி நகரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி நகரசபைதான் இருக்கிறது. இருந்தபோதும் நமது கழக அரசு எந்தவிதமான கட்சி வேறுபாடுமின்றி--கட்சி மாச்சரியங்களுக்கு இடமின்றி--பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத் திற்கு உதவியிருப்பதை மாற்றுக் கட்சியினர்களும் பாராட்டத் தான் வேண்டும். பல்லாண்டு காலமாக இங்கே காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த காலம் தொட்டு திருச்சிக்குப் பாதாள சாக்கடை வேண்டும் என்கிற கோரிக்கை வற்புறுத்தப்பட்டு வந்தும் கூட அன்றைக்கு மாநில ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் அதனைச் செய்யத் தவறிவிட்டார்கள். ஆனால் 1967-ல் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடன்தான் அந்தத் திட்டத்திற்கு முதன் முதலாகக் கையொப்பமிட்டு ரூ. 2 கோடியே 85 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள் என்பது நாம் பெருமைபடக் கூடிய ஒன்றாகும். அதன் முந்தவணையாக ரூ. 35 லட்சம் எல்.ஐ.சி. அளித்திருப்பதும், அதேபோல வடிகால் வாரியத் தலைவர் திருச்சி நகருக்கு நீர்ப்பாசனத்திற்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1 கோடியே 20 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்திலும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதன் காரணமாக திருச்சியிலே ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைக்க இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (திருச்சி)] [1972 மார்ச் 7]

அதை யொட்டி அங்கே ஒரு பெண்கள் கல்லூரி தேவைப்படுகிறது. திருச்சி மாவட்டத்தில் இரண்டு பெண்கள் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அரசின் சார்பில் இன்னும் பெண்கள் கல்லூரி ஒன்று ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழ்ப் பெருமக்கள் வாழ்ந்த இடம் திருச்சி மாவட்டமாகும். திருச்சியில்தான் தமிழக்கடல் திரிபுரசுந்தர மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்கள் பிறந்தார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள சுரந்தையில் தான் தமிழ்ப் புலவர் கல்லூரி இருக்கிறது. அதேபோன்று திருச்சி மாவட்டத்திலும் ஒரு தமிழ்க் கல்லூரி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மருத்துவ மனைகளிலுள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவும், க்ஷயரோக மருத்துவத்திற்கு மேலும் அதிக வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு, 1972-73-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையினை வரவேற்று, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி, வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விழைகிறேன்.

இங்கு காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் பேசும்போது, “பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கையால்தான் சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்க முடியுமே தவிர, உபரி பட்ஜெட்டால் அமைக்க முடியாது” என்று கூறினார்கள். அதுதான் உண்மை நிலைமை என்று பலர் நினைத்து வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் உபரி பட்ஜெட்டாலும் சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்க முடியும் என்பதை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை அனைவரும் போற்றுகிறார்கள், எல்லாப் பத்திரிகைகளும் பாராட்டி வரவேற்கின்றன. ஆனால் குறிப்பாக சில பத்திரிகைகள் விரும்பி பாராட்டவில்லை. அவர்களுக்கு வேறு வழி இல்லாத காரணத்தினால்தான் பாராட்டுகிறார்கள். அந்தப் பத்திரிகைகளின் ஆதரவு, நல்லெண்ணம்

1972 மார்ச் 7] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

எல்லாம் இந்தக் கட்சியின் ஆட்சிக்கு ஆதரவாக இல்லை. ஒரு சிறிய விஷயத்தைக்கூட பெரிய விஷயமாக ஆக்கி, இந்த ஆட்சிக்கு எவ்வளவு கெட்ட பெயரை உண்டாக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்குச் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். இந்த ஆட்சியில் ஏதாவது குற்றம் குறைகள் கிடைக்காதா, அதை வைத்துக் கொண்டு இந்த ஆட்சியின் நல்ல பெயரைக் கெடுக்கலாமே என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர் ஒருவர் பேசும்போது வீராணம் திட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, 'இன்னும் இந்தத் திட்டத்திற்கு எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகுமோ? இதற்கு எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகுமோ?' என்று பேசினார். வீராணம் ஏரித் திட்டம் சென்னை மக்களுக்கு குடிநீர் தருகின்ற ஒரு நல்ல திட்டமாகும். அந்தத் திட்டத்தை அவர் கேலி செய்து பேசினார். இங்கே இருக்கின்ற பத்திரிகைகள் எல்லாங்கூட, இது நல்ல திட்டமாயிற்றே, குடிநீர் திட்டமாயிற்றே என்று எண்ணி ஆதரிக்காமல், கேலியும் கிண்டலும் செய்கின்றன. இந்தப் பத்திரிகைகள் இந்தத் திட்டத்திற்கு ஆதரவு தராவிட்டாலும், எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காமல் இருந்தால் போதும். நேற்றுக்கூட 'இந்து' பத்திரிக்கையில் இதைப் பற்றி நியூஸ் வந்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்திற்காக இரண்டு தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஒன்று பண்ணுட்டியிலும், மற்றொன்று திருக்கழுக்குன்றத்திலும் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். சாமான்கள் எல்லாம் மேற்கு ஜெர்மனியிலிருந்து வர இருக்கின்றன. தொழிற்சாலைகள் விரைவில் செயல்பட விருக்கின்றன. இவ்வளவு விஷயங்கள் தெரிந்திருந்தாலும்கூட, 'இந்தத் திட்டம் என்னவாயிற்று? எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகும்? எப்போது தண்ணீர் வரும்?' என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, அதேபோல் கூவும் அபிவிருத்தித் திட்டத்தைக் கேலி செய்தார்கள். நாம் எல்லாம் பொதுமக்களின் பிரிதிநிதிகள். மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்க வேண்டிய நிலையில் இருப்பவர்கள். கூடியவரையில் மக்களின் நல்வாழ்வுப் பணிகளைத் தீட்டி செயல்படுத்த வேண்டும். ஏதாவது குற்றங் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அதற்கும் முறை இருக்கிறது. குற்றங் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது பண்போடு பேச

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1972 மார்ச் 7]

வேண்டும். சட்டமன்றத்தில் பேசுவது ஒருமுறை, வெளியே போய் பேசுவது ஒருமுறை என்று வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அம்மையார் அவர்கள் பல மேடைகளில் பேசுவதைக் கேட்டிருக்கிறேன். பண்போடு பேச வேண்டும். அவர் பெண்ணாக இருந்தாலும் நல்ல பண்போடு பேச வேண்டும். மேடைகளில் பேசும்போது, நாட்டின் தலைவர்களை, மற்றக் கட்சியினரை, 'அவன்' 'இவன்' என்று பேசுவது நல்லதல்ல. அது நல்ல பண்போடு அல்ல. நல்ல பெண்மணியாக விளங்க வேண்டும். 'நல்ல பெண்மணியார்' என்பதை விளக்கி சினிமா பாட்டு ஒன்றுகூட வந்திருக்கிறது. ஒரு தமிழ்ப் பெண், அதுவும் கல்வி கற்ற பெண், நம் நாட்டுத் தலைவர்களை—எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி—இழித்துப் பேசாமல் நல்ல பண்புடன் பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் பேசும் பண்பு என் இப்படி குறைந்து போக வேண்டும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மேலும், இந்த ஆட்சியைக் குறை கூறுபவர்கள் நல்ல வலுவான குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொன்னால் அதைக் கேட்டு திருந்திக் கொள்ள முடியும். ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் இந்த ஆட்சி என்ன என்ன சட்டங்களை இயற்றியது, என்ன திட்டங்களைப் போட்டது, என்ன என்ன திட்டங்களை முடித்தது, எந்த எந்த வரிகளைப் போட்டிருக்கின்றது? அதனால் எந்த விதத்தில் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விளக்கமாகப் பேசினால் நல்லது. எந்தக் கட்சியாவது இவைகளைப் பற்றிப் பேசுகிறதா என்றால் இல்லை. மேலும், நமக்கு எதிர்க் கட்சியாக வாய்த்திருப்பதெல்லாம் அகில இந்தியக் கட்சிகள் தாம். அகில இந்தியப் பிரச்சினைகளையோ மற்றவற்றையோ பற்றிப் பேசாமல்—டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்கூட அகில இந்தியக் கட்சியைச் சேர்ந்திருந்தாலும்—முதலமைச்சர் எல்லா அறிக்கைகளிலும் தம்முடைய பாடத்தைப் போட்டு விளம்பரப் படுத்திக் கொள்கிறார், ஏன் அந்தப் போஸ்டரில் அவருடைய பாடம் வருகிறது, இப்படி வரலாமா என்றுதான் பேசுகிறார். அகில இந்திய ரீதியில் பிரச்சினைகளா இல்லை. பொருளாதார பிரச்சினை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போன்ற பிரச்சினைகள் இல்லையா பேசுவதற்கு? அகில இந்திய ரீதியில் செயலாற்ற வேண்டிய

1972 மார்ச் ?] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

சுதந்திராக் கட்சியின் உறுப்பினர் இங்கே, இந்த விளம்பரம் எதற்கு, அந்தப் பத்திரிகைகளுக்கு மட்டும் விளம்பரம் கொடுக்கலாமா என்ற ரீதியில் பேசுவது நல்லதல்ல.

அடுத்தபடியாக, பல பத்திரிகைகள் தவறான முறையில் பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரியான பத்திரிகைகளை ஒழிக்க வேண்டும். இதனை ஒழிப்பதற்கு போலீஸோ மத்திய மாநில புலனாய்வுத் துறையோ பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சில பத்திரிகைகள் தவறான செய்திகளை தவறான எண்ணத்தை மக்கள் மத்தியிலே பரப்பி வருகின்றன. இப்படி தவறான செய்திகள் பத்திரிகைகளில் வரும்போது, நாட்டு மக்களிடத்தில், 'ஒருவேளை இப்படியும் இருக்குமோ' என்று எண்ணக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது.

பெரும் தலைவர் என்று அழைக்கப்படுபவர்—பெருந் தலைவர் என்றால் இல்லை. ஏதாவது ஒரு பத்து ஊழல்களைச் சொல்ல என்று எங்கே பார்த்தாலும் சொல்லிக் கொண்டே வருகிறார். எங்கே ஊழல், எந்த இடத்தில் ஊழல், யார் ஊழல் செய்தது என்கிற விளக்கங்களை ஆதாரபூர்வமாக எடுத்துச் சொல்கிறாரா என்றால் சிலர் கோபித்துக் கொள்கிறார்கள்—ஊழல், ஊழல் முடியுமா? இன்னின்ன அமைச்சர்கள், இன்னின்ன எம்.எல்.ஏ.க்கள் இப்படிப்பட்ட குறைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை வெளிப்படையாக எடுத்துக் காட்டினால் அது எல்லோருக்கும் உபயோகமாக இருக்கும். அதை விட்டு விட்டு, 'இந்த ஆட்சியில் ஊழல் நடக்கிறது, இந்த ஆட்சியை ஒழிக்க எல்லோரும் என்னுடன் வாருங்கள்' என்று பேசிக் கொண்டு வருவது பெருந் தலைவருக்கு அழகல்ல. இப்படி பொதுப்படையாக என்னைப் போன்ற சாதாரணமானவர்கள் வேண்டுமானால் சொல்லலாம், பெருந்தலைவர் அப்படிச் சொல்வது முறையல்ல. பெருந்தலைவர் பேச்சையும் சர்க்கார் கண்காணிக்க வேண்டும். எங்கே ஊழல் நடந்தது, யார் யார் ஊழல் செய்தார்கள் என்பதை அவர் ஆதார பூர்வமாகச் சொல்ல முடியுமா என்பதைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : மரியாதைக்குரிய தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களை நேற்று நடந்த பிரச்சினையினுடைய ஓரத்தைத் தொட வேண்டாமென்று கேட்டுக்

[திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்] [1972 மார்ச் 7]

கொள்கிறேன். அதோடு கூட வெளியிலே இருப்பவர்களைப்பற்றி விமர்சிக்கும்போது முறையாக விமர்சிக்க எத்தனையோ வழிகள் இருக்கின்றன. நம்முடைய சபையினுடைய நடவடிக்கைகள், அதனுடைய காரியங்கள் எல்லாம் இம்மாதிரியான தனிப்பட்டவர்களைப் பற்றிப் பேசும்போது எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதைப்பற்றி இரண்டு நாட்களாக நடந்துவரும் நிகழ்ச்சிகளை நாம் அறிகிறோம். தயவுசெய்து உறுப்பினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரியான நிலைமை வரும்போது, ஓரளவு நபர்களின் பெயர் சொல்லாமலே விஷயங்களைச் சொல்லி விவாதிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். அதை இந்தப் பேரவை பின்பற்ற வேண்டும் என்று அன்போடும் மரியாதையோடும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : நேற்றைய விவகாரங்கள் எதையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. வேண்டுமென்றே ஊழல், ஊழல் என்று சொன்னால் என்ன பொருள்? சட்ட மன்றம் சட்டங்களை இயற்ற முடியும். இந்தச் சட்டத்தில் இன்ன குறை, இந்த வரி போட்டதில் இன்ன குறை என்று யாராவது கருத்துச் சொன்னார்களா? புதிதாக நாங்கள் ஏதாவது ஒரு வரி போட்டிருக்கிறோமா? பழைய வரிகளில்தான் அரை சதவீதம், ஒரு சதவீதம் என்றுதான் உயர்த்தியிருக்கிறோம். அதுவும் வரிப்பளுவை தாங்கக் கூடியவர்கள் மீதுதான் வரி விதித்திருக்கிறோம். ஏழைகளின்மீது வரிப் பளுவைத் திணிக்கவில்லை. வியாபாரிகள் முதலில் விற்பனை வரிச் சலுகை பத்தாயிரம் ரூபாய் வரையில் என்று இருந்தது. அதுவும் அவர்களால் தாங்க முடியாத பளு என்ற காரணத்தினால் 15 ஆயிரம் ரூபாய் வரை என்று செய்தோம். பின்னர் 20 ஆயிரம் ரூபாய் வரை என்று அளவு நீர்னயித்திருக்கிறோம். ஆகவே, பல வழிகளிலும் வியாபாரப் பெருமக்கள், விவசாயப் பெருமக்கள், இன்னும் பலதரப்பட்ட மக்களுக்கும் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். எத்தனையோ நல்ல காரியங்களைச் செய்திருந்தும் கூட அதைப் பாராட்ட மாற்றுக் கட்சியினருக்கு மனம் இல்லாமல், இப்படி போஸ்டர் போட்டுக் கொள்ளலாமா என்றுதான் பேசுகிறார்கள். அகில இந்தியக் கட்சியினர் இப்படிப் பேசுவதைக் கண்டு வருத்தப்படுகிறோம். உங்கள் பிரச்சனையெல்லாம் மிக உயர்ந்த பிரச்சனையாக இருக்க வேண்டும். இன்று ஊழல் என்கிறீர்கள், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்கிறீர்கள், அதைப்

1972 மார்ச் 7] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

பொறுத்துக் காரணம் சொல்லியிருக்கிறோம், விலைவாசி ஏற்றம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அதற்காக ஒரு கழகமே அமைத்து ரெட் டேப்பிஸத்தைக் குறைத்து நல்ல முறையிலே நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம். இப்படி எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

தொழில் தகராறுகள் என்கிறீர்கள். சில தொழிலாளர் தலைவர்கள் போலீஸ்காரர்களைப் பார்த்துப் பேசுகிறார்கள், இந்த நாய்கள் வந்து நம்மை என்ன செய்வது என்று சொல்கிறார்கள். போலீஸாரும் தொழிலாளர்கள் அல்லவா, அவர்களும் நம்முடைய நாட்டு மக்கள்தானே, அவர்களைப் பார்த்து 20, 30 நாய்கள் நம்மை என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்கிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே காங்கிரஸ் ஆளுங்கட்சியாக இருந்தபொழுது எதிர்க் கட்சிக்குத் தான் போலீஸ் ரிப்போர்ட் கேட்பார்கள். ஆனால் இப்பொழுது நம்முடைய அரசு எதிர்க் கட்சி மட்டுமல்ல, ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் பேசும்பொழுது போலீஸ் ரிப்போர்ட் கேட்கிறது, அவர்களுடைய சஜஷன்ஸ் என்ன என்று கேட்கலாம், தவறாகப் பேசியவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம் என்ற முறையிலே யார் பேசினாலும் போலீஸ் ரிப்போர்ட் கேட்கிறோம் (மணியடிக்கப் பட்டது) எனக்கு அளிக்கப்பட்ட 10 நிமிடங்கள் இன்ட்ரடொக்ஷன்கே சரியாக போய்விட்டது, இன்னும் என் தொகுதியைப் பற்றி நான் பேசவில்லை, ஆகவே டிமாண்டிலாவது எனக்கு அதிக நேரம் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை விவாதித்திலே கலந்துகொள்ளுகிற வாய்ப்பிலே இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டிலே 397.27 கோடி ரூபாய் வரவினத்திலும் அதன் தொடர்பாக 2.49 கோடி ரூபாய் உபரியாகக் கிடைக்கும் என்று காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டிலே எதிர்பார்த்ததை விட அதிகமாக 56.62 கோடி ரூபாய் வரியின் மூலமாக வருவாய்

1972 மார்ச் 7] [திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

கிடைத்து இருக்கிறது. உபரி பட்ஜெட் காட்டுகிற நேரத்திலே வரிகள் ஏதும் போடவில்லை என்ற நிலையிலே இதைச் சமர்ப்பித் திருக்கிறார்கள்.

சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட்டிற்கும் இந்த ஆண்டின் பட்ஜெட் டிற்கும் மத்தியிலே பல இனங்களிலே வரிகள் போட்டிருக்கிறார்கள், மதுவிலக்கை ஒத்திவைத்து 36 கோடி ரூபாய், மற்றும் பஸ் கட்டணச் சீரமைப்பு, மின் கட்டண உயர்வு போன்ற பல வகைகளிலே வரிகளைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பொதுவாக இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கிற நேரத்திலே வரிகள் ஏதும் போடவில்லை என்ற முறையிலே படம் பிடித்துக் காண்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பட்ஜெட் உரையிலே மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு என்றும் அடித்தளத்திலே இருக்கிற மனித தெய்வங்களை ஆராதனைக்குரியவர்களாக ஆக்குவதற்கு இந்த அரசு முற்படும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். கோயிலில் உள்ள தெய்வங்களுக்கு நெய்வேத்தியம் காண்பித்து எடுத்துவிடுகிற மாதிரி மனித தெய்வங்களுக்கும் கொடுத்து எடுத்துவிடாமல், நில உச்சவரம்பு போன்ற நல்ல திட்டங்களை மிகவும் கண்டிப்பாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்றும் உளப் பூர்வமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றும் நான் இந்த நேரத்திலே விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, சென்ற ஆண்டு 358.52 கோடி செலவிருக்கும் என்றும் அதன் காரணமாக 15.87 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை இருக்கும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டிலே செலவு 394.78 கோடியாக இருந்தும் 2.41 கோடி ரூபாய் உபரியாகக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பொதுவாக அவர்கள் 1967-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு சாதித்தவற்றை கிட்டத்தட்ட 25 சாதனைகளை அவர்கள் காண்பித்திருக்கிறார்கள். மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். மதுவிலக்கை ஒத்தி வைத்ததன் மூலமாக எத்தனையோ கோடி ஏழை மக்கள், நடுத்தர மக்கள் நிலைமை மோசமாகி இருக்கிறார்கள். கள், சாராயம் போன்ற வகைகளிலே வரியைப் போட்டு அவர்களுக்கு இன்னல்களை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் பார்க்கக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மதுவிலக்கை ஒத்திவைத்த நேரத்திலே விற்பனை வரிமூலம்

[திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

[1972 மார்ச் 7]

கிட்டத்தட்ட 104.90 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் 1948-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கை அமலுக்குக் கொண்டுவந்த நேரத்திலே முதலமைச்சராக இருந்த ராஜாஜி அவர்கள் அதன் காரணமாக நாட்டிலே 4 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகின்ற காரணத்தால் அதற்காக விற்பனை வரியை அமலுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது மதுவிலக்கை ஒத்தி வைத்திருப்பதால் விற்பனை வரிகளை முழுவதுமாக ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கூட நான் சொல்லவில்லை. சர்சார்ஜுகளையாவது நீக்கிவிட வேண்டும். சமீபத்தில் கூட்டப்பட்ட விற்பனை வரி விதங்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு நிபுணர் குழு போட்டு எந்த எந்த வரிகள் எந்த எந்த அளவிலே குறைக்க முடியும், உணவுப் பொருள்கள் மீது உள்ள வரிகளை எந்த, எந்த அளவுக்கு நீக்க முடியும் என்று சீர்திருத்தி அமல் நடத்த வேண்டும். உதாரணமாக பல கட்ட விற்பனை வரியினால் வியாபாரிகளுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் எந்த அளவு தொல்லைக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதையெல்லாம் நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பசுமைப் புரட்சி வேகமாக நடந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே விவசாயிகள் பயன்படுத்துகின்ற உரம், பிண்ணாக்கு இவைகளின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. 35 ரூபாய் என்று ஆரம்பித்து விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கிறபோது 42 ரூபாய் அளவிற்குப் போய்விடுகிறது. ஒரு மில்லர் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பொருள், ஹோல்சேல் டீலர், ரீடெயில் டீலர் இவர்கள் மூலமாகச் சென்று 42 ரூபாய் என்ற அளவிற்குப் போய்விடுகிறது என்றால் விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவிற்கு அது கொள்முதல் அடக்க விலையில் வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பல கட்ட விற்பனை வரியை நிச்சயமாக ஒரு கட்ட விற்பனை வரியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்வதை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும் 1957 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் நான்காம் நாள் மறைந்துவிட்ட அப்பொழுது எதிர்க்கட்சியில் இருந்த அண்ணா அவர்கள் சொல்லிய சில வாசகங்களைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். “வியாபாரி

[திரு. ஒ. என். சுந்தரம்]

[1972 மார்ச் 7]

களுக்குச் சர்க்கார் சலுகை காட்டுகிறார்கள் என்று நாங்கள் சொல்கிறோம் என்று அஞ்சி விற்பனை வரி விஷயத்தில் கண்டிப்பாக இருப்பீர்கள். அப்படியிருந்தால் அதை மாற்றிக் கொண்டு ஒரு முனை விற்பனை வரிப் போடுங்கள், இயன்றவரையில் உணவுப் பொருட்களுக்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்” என்று பேசியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் அதைப் பின்பற்றுங்கள். இதை வற்புறுத்தி பல கட்ட விற்பனை வரியை ஒருமுனை விற்பனை வரியாக அமைக்க ஒரு நிபுணர் குழு அமைத்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியின்போது இதற்காக ஒரு நிபுணர் கமிட்டி போட்டு பரிசீலனை செய்தார்கள், ஆனால் என்னவோ அமலுக்கு வரவில்லை. நீங்கள் கவனித்து அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தினசரி காலையிலே எழுந்து பத்திரிக்கையைப் படித்தால் இங்கே எந்த அளவுக்குத் தொழில் அமைதி இருந்ததோ அந்த அளவுக்கு அது இல்லாமல் சீர்கெட்டுப் போய் கொண்டிருக்கிறது என்ற நிலைமைதான் தெரிகிறது. கோவையில் மில் தொழிலாளர்கள் போராட்டம், மதுரையிலே நெசவாளர் போராட்டம், 60-க்கும் மேற்பட்ட நெசவாளர்களுக்குப் பிரம்படி ஜக்கம்பட்டியிலே, அசோக் லேலாண்ட் தொழிலாளர்கள் ஷிதிக்கு வந்திருக்கிறார்கள், கள்ளக்குறிச்சியிலே ஆலையடைப்பு இப்படிப் பல உண்டு.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: கள்ளக்குறிச்சி ஆலை ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஒ. என். சுந்தரம்: அவர்களுடைய இன்பர்மேஷனுக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நல்ல முன்னேற்றத் தைக் கண்டு கொண்டிருக்கின்ற இந்த அரசு இப்பொழுது கடுமையான சோதனைக்குள்ளாகியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படியிருக்கும் நிலையில் அங்கே சரியானபடி வழிவகுத்து இம்மாதிரியான போராட்டங்களை, அமைதியின்மையை மாற்று வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும்.

சமீப காலமாக, இன்று வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் பட்ஜெட்டிலே விரிவாக அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை என்றால் அது நல்லதல்ல. லட்சக்கணக்கான பட்டதாரிகள், வாலிபர்கள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

1972 மார்ச் 7] [திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

அவர்களுக் கெல்லாம் நல்லமுறையிலே சீரான முறையிலே மானியம் அளித்து அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினை அளிக்கும் முறையில் திட்டங்களைத் தீட்டி ஸ்டேட் லெவலிலாவது செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. இன்றைக்குத் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் இம்மாதிரியான நிலைகளை யெல்லாம் ஒரு நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே பேசப்பட்டபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். ஊழல் குற்றச்சாட்டுகள் என்று, எங்கே என்று கேட்கிறார்கள். பொதுவாகவே தமிழகத்திலே இன்று எல்லாக் கட்சிகளின் சார்பாக எல்லா மக்களின் மத்தியிலே பரவலாக சந்தேகத்தைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். யார் கிளப்பினார்கள் என்பது பிரச்சனையல்ல. விசாரணை தேவை என்று சொல்லப்பட்டு, இங்கே ஆளுங் கட்சியானாலும், எதிர்க் கட்சியானாலும் தேவையை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விசாரணை எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான் சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சனையே தவிர விசாரணை செய்வதைத் தவறாக யாரும் சொல்லவில்லை. 67-ஆனாலும் சரி, 57-ஆனாலும் சரி, 47-ஆனாலும் சரி அம்மாதிரி விசாரணை ஏற்படுத்த இந்தச் சர்க்கார் முன் வர வேண்டுமென்று கேட்பது எதற்காக வென்றால் இந்தச் சந்தேகங்கள் மக்கள் மத்தியில் பரவலாக ஏற்படுமென்றால் அது அந்தத் தலைவர் களையே . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினரவர்கள் ஊழலைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். பேசியிருக்க வேண்டியதில்லை, பேசுகிறார்கள். இதைப்பற்றி விசாரணை வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கேட்டால் இந்த மாநிலத்து நீதிபதி லேண்டாம், வெளிமாநிலத்து நீதிபதி வேண்டுமென்று சொல்லக் கூடும். நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், ஊழல் ஊழல் என்று தற்பொழுது பேசுவது என்றால் எதைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள், என்ன ஊழல் என்று குறிப்பிட்டுப் பேசுங்கள். பொதுவாக ஊழல் ஊழல், பெரிய ஊழல், பெருத்த ஊழல், ஆமாம் ஊழல் என்பதுபோல் பேசுவது அரசியல் அல்ல. இந்த மன்றத்திலிருப்பவர்கள், பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர்கள் ஆதாரத்தோடு இந்த ஊழல் நடைபெற்றிருக்கிறது, இதற்கு

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 மார்ச் 7]

முதலமைச்சர் விசாரிக்க வேண்டும், அதற்கு என்ன பதில் சொல்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், அமைச்சரவைமீது குற்றம் சாட்டப்பட்டால் அதற்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் பொத்தாம் பொதுவில் ஊழல் இருக்கிறது என்று சொல்லி ஏதோ எங்களைத் திருடர்கள் போலவும், தாங்கள் ஒன்றுமற்ற, குற்றமற்றவர்கள் போலவும், எங்களைப் பாவிக்க போலவும், பேசுபவர்கள் ஏதோ புண்ணியவான்கள் போலவும் சொல்வது முறையல்ல. குற்றமிருந்தால் என்ன குற்றம், என்ன ஊழல் என்று தைரியமாகச் சொல்லுங்கள். விசாரணைக்கு வெளிமன்றம் ஏன் இந்த மன்றத்தில் உங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லையா? ஊழல் என்ன, அந்த ஊழலை அமைச்சரவை நடத்தியிருக்கிறதா என்பது போன்று இவை ஒன்றுமேயில்லாமல் இப்பொழுது சொல்வது அரசியல் நாகரீகமாக ஆகிவிட்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில், ஊழல் பற்றிப் பேசுவது நாகரீகமாக ஆகி விட்டது, பொதுக்கூட்டத்தில் மந்திரிகள் ஊழல், லஞ்சம் என்று சொல்வது நாகரீகமாக ஆகிவிட்டது.

நாங்கள் ஏழைகளாக இருக்கலாம் ஆனால் இவ்வளவு கேவலமாக எங்களைப் பேசுவது முறையல்ல. கொஞ்சம் கண்ணியமாக, எங்களுக்காக இல்லாவிட்டாலும், இந்த இடத்திலிருப்பதற்காக வாவது, நாட்டை ஆளும் பொறுப்பிலேயுள்ளவர்கள் என்ற முறையிலாவது, தனிப்பட்ட எங்களுக்கு மரியாதை கொடுக்கத் தேவையில்லை, இவ்வளவு பெரிய மக்கள் மதிப்பைப் பெற்று வந்திருக்கிறோம் என்ற அந்தக் காரணத்திற்காகவாவது கண்ணியக் குறைவில்லாமல் பேசுங்கள். ஊழலைப் பற்றி என்ன, ஊழல் என்று ஆதாரத்தோடு பேச முடிந்தால் பேசுங்கள், இல்லாவிட்டால் அதைப்பற்றிப் பேசாமல் வேறு எதையாவது பேசுங்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சார், ஊழலைப்பற்றிப் பேசுவதைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். இதிலே பொதுவாக விசாரணை தேவை என்று அவர்கள் கூறினார்களே தவிர அதுவல்லாமல் மேட்டுக் குடியிலே பிறந்தவர்கள், தாழ்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்கள் என்று வேறுபட்டுப் பேசவில்லை. நாங்கள் மேட்டுக்குடியில் பிறந்தவர்கள் அல்ல, சாதாரண குடும்பத்திலேயிருந்து வந்தவர்கள்தான். ஏதோ குற்றஞ்சாட்டிக் கூறியிருக்கலாம். இடித்துப் பேசுவதற்காகத்தான் எதிர்க்கட்சி

1972 மார்ச் 7] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இருக்கிறது என்று அவர்கள் எதிர்க் கட்சியாக உட்கார்ந்திருந்த சமயத்திலே பல தடவைகள் கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் பேச அனுமதிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பேசும்பொழுது ஊழலைப்பற்றிப் பொதுப்படையாகக் குற்றம் சாட்டிப் பேசுவது நல்லது அல்ல. வெளியிலே பேசுகிறார்கள் என்று குறிப்பிடுவது சரியல்ல. வெளியிலே கூறப்படும் விஷயங்களைப்பெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட ஆரம்பித்தால் இந்த மன்றத்தின் நடவடிக்கைகளை நாகரீகமாக நடத்துவது கடினம் என்பதை விவரம் தெரிந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். ஆகவே இரண்டு தரப்பிலேயிருந்தும் குற்றச்சாட்டுகளை ஆதாரமிருந்தால்ன்றிக் குறிப்பிடாமலிருப்பது தான் நல்லது.

திரு. ஒ. என். சுந்தரம் : தலைவரவர்களே, நான் பேசும் பொழுது மிகக் கவனமாகத்தான் சொன்னேன். எல்லாக் கட்சித் தலைவர்கள் மீதும் எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் வெளியிலே பரவலாக . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : மீண்டும் கட்சித் தலைவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதை ஆதாரமாக வைத்துச் சொல்கிறார்கள். இது எல்லோரும் செய்தித் தாள்களில் படித்ததுதான். நீங்கள், விசாரணை வேண்டுமென்று ஆதாரத் தோடு சொல்லிக் கேளுங்கள். யாரோ சொன்னார்கள், அதற்கு விசாரணை செய்யுங்கள் என்று கூறுவது நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் எதிர்க் கட்சியிலிருந்தபொழுது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வற்புறுத்திக் கூறினார்கள், அமைச்சர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் சொத்து விவரங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் வற்புறுத்தினோம். ஆனால் அப்பொழுது கொடுக்க முடியாது என்று மறுத்தார்கள். கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, நாங்கள் என்ன திருடர்களா என்று இப்படிப் பேசப்பட்டது. ஆனால் நாங்கள் வந்ததற்குப் பிறகு கணக்கு காட்ட வேண்டுமென்று காட்டுகிறோம்.* நாங்கள், அமைச்சர்கள் கணக்குக் காட்டுகிறோம். (குறுக்கீடு) ஏறக்குறைய எல்லா உறுப்பினர்

[1972 மார்ச் 7]

களும் காட்டுகிறார்கள், தவறாகச் சொல்லவில்லை. அதில் ஏதாவது தவறு இருந்தால், சொத்து இவ்வளவு சேர்ந்திருக்கிறது ஊழல் என்று சொன்னால் அதில் அர்த்தமிருக்கும். சொத்து சேர்த்ததுகூட அல்ல, வேறு ஏதாவது நிர்வாகத்தில் ஊழல் செய்திருந்தால் சொல்லுங்கள். நான் கேட்டுக்கொள்வது, ஒரு மரபைக் கடைபிடிக்க வேண்டும். ஒருவருக்கொருவர் எரிச்சல் மூட்டிக் கொள்ளாமல் பிரச்சனைகளைத் தெளிவாகத் தீர்க்கலாம். எதற்காகவாது இந்த ஊழல் என்று குறிப்பிட்டுப் பேசுங்கள். இல்லாவிட்டால் பொதுவாகப் பேசுவது போலிருந்தால் நாங்கள் பேசாமல்கூட இருக்கலாம். ஆனால் நாங்கள் தவறு செய்திருந்தாலும் கனம் உறுப்பினரவர்களின் வாதம் எங்களுக்கு உதவ வேண்டுமே தவிர அது குத்தலாகவோ, எரிச்சலாகவோ இருக்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : பொதுவாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் விளக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை. என்றாலும் வெளியிலே 57-லேயிருந்து விசாரணை வைக்க வேண்டு என்று சொன்னதற்காகத் தானே தவிர . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : வெளியிலே சொன்னதை இந்த மன்றத்தில் அனுமதிக்க விரும்பவில்லை. வெளியிலே பேசுபவர்கள் சலால் விடக்கூடும். நேற்றுக்கூட உங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினரவர்கள் வெளியிலே பேசுவதையும் மன்றத்திலே பேசுவதையும் பாகுபடுத்தினர் என்பதை ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். வெளியிலே பேசியதை வைத்துக் கொண்டு, அரசியல் தலைவர்களைப்பற்றி ஆதாரமின்றி எந்தக் கருத்தையும் வெளியிட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : அடுத்து, நான் அந்த விவகாரங்களை நிறுத்திவிட்டு என்னுடைய தொகுதி விவகாரத்திற்கு வருகிறேன்.

வேலை வாய்ப்புகளுக்கு ஆள் எடுக்கும்பொழுது மதுரை மாவட்டத்தில் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ் நிறுவனத்தில் 500, 600 பேர்கள் தேவையானாலும், பேப்ரிலே அட்வர்டைஸ்மென்ட் செய்தாலும், குறிப்பாக மின்துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் மதுரையில் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் மாத்திரம் 500 பேர்களை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். திண்டுக்கல் போன்ற பல தாலுக்காக்

1972 மார்ச் 7] [திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

களிலிருந்து அதிலே எடுக்கப்படவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரி விஷயங்களை யெல்லாம் அமைச்சர் வர்கள் கவனிக்க வேண்டும். ஆங்காங்கு பாவலாக வேலைவாய்ப்பு எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை மனத்தில் வைத்து இனிமேலாவது சீர்கேடுகள் ஏற்படாமல் எல்லாப் பகுதி களுக்கும் விஸ்தரிக்கும் முறையில் வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, திண்டுக்கல்லில் பெண்கள் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளி என்று இருக்கிறது. அதை யெல்லாம், கல்வி நிதி ஒதுக் கீட்டில் ஏராளமாகச் செலவழிக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அந்த ஆதாரப் பயிற்சிப்பள்ளி மூடப்படுகின்ற நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பது வருந்தத் தக்க விஷயமாகும். அம்மாதிரியான பயிற்சிப் பள்ளிகளை மூடிவிடாமல் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திண்டுக்கல்லிலுள்ள பெண்கள் கலைக்கல்லூரி வேறு இடத்தில் மாற்றப்படவிருக்கிறது. அப்படி மாற்றும்பொழுது அந்த இடத் தில் சர்க்கார் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளியை நிர்வகிக்க உரு வாக்க வேண்டும். திண்டுக்கல் விஸ்தரித்து ஐனத்தொகை பெருகி வரும் நேரத்தில் பெண்களுக்கு மேலும் வாய்ப்பளிக்கின்ற முறை யிலே அந்த இடத்தை வினாக்காமல் உயர்நிலைப்பள்ளியை ஏற் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, திண்டுக்கல் நகரத்திலே, எதிர்க்கட்சி வரிசை யிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட பல தொழில் திட்டங் களை அமைச்சரவை ஏற்படுத்தும் நேரத்தில் திண்டுக்கல்லில் நான் எதிர்க்கட்சி ஆள் என்ற நிலையிலே விட்டுவிடாமல் அந்தப் பகுதி யிலேயும் பல தொழிற்சாலைகளை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்ற முயற் சியிலே நீங்கள் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னு டைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. க. மு. இராசகோபால் : தலைவர் அவர்களே, எங்க ளுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்துள்ள 1972-73-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைமீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

[திரு. க. மு. இராசகோபால்] [1972 மார்ச் 7]

எங்கள் கட்சியின் தலைவர், முதலமைச்சர் அவர்கள் பெரும் வீரதீரத்தோடு தமிழ் மக்களுடைய உள்ளத்தில் இருக்கும் நீண்ட நெடுங்காலக் கனவை தமிழக சமுதாயத்தின் சுயமரியாதையை இந்த பட்ஜெட்டிலே இணைத்து தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். கோயில்களில் தமிழில் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டும். தேவர் மொழி என்ற சமஸ்கிருதத்தை அறவே நீக்கி தமிழில் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டுமென்ற திட்டமும், அந்தக் கோயில்களில் அர்ச்சகர்களாக தமிழகத்தின் எந்தக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களும் இருக்கலாம் என்ற வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க திட்டத்தையும் விடத்துடன் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வீரதீர பராக்கிரமம் இதற்குமுன் யாருக்கும் வரவில்லை.

நம்முடைய இராசகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் காந்தியாரின் சம்பந்தி. ஒரு உயர்ந்த இனம் என்று சொல்லக்கூடிய இனத்தின் மதத் தலைவர். அவர் பக்கத்தில் பல பத்திரிகைகளின் பலத்தை வைத்திருப்பவர். அது மட்டுமல்ல; அவர் நாவசைத்தால் பல பேர் . . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, பெருந்தலைவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது அவர்கள் சேர்ந்திருக்கும் ஜாதியைப் பற்றிக் குறிப்பிடாமல் இருப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். உயர்ந்த ஜாதி. தாழ்ந்த ஜாதி என்ற உணர்ச்சியைத் தூண்டுகின்ற முறையில் பேசுவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. மு. இராசகோபால்: ராஜகோபாலாச்சாரியார் பார்ப்பனர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்குகிறார் என்று சொல்லவில்லை. அவர் செட்டியார் வகுப்பில் தன்னுடைய மகளைத் திருமணம் செய்து கொடுத்தால். . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. சே. கந்தப்பன்): இதைக் கூடத் தவிர்ப்பது நல்லது.

திரு. க. மு. இராசகோபால்: கன்னியாகுமரி கோயிலில் உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்களாக இருந்தால்தான் அவர்களிடமிருந்து தட்டைக் கையில் வாங்குகிறார்களே தவிர, வேறு யாருடைய தட்டையும் அங்கிருக்கும் அர்ச்சகர்கள் கையில் வாங்குவது இல்லை. மற்ற பல இடங்களில் அந்த நிலைமை இல்லாதிருந்தாலும் கன்னியாகுமரி கோயிலில் அந்த நிலை இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக்

1972 மார்ச் 7] [திரு. க. மு. இராசகோபால்]

கழக அரசு இதற்கெல்லாம் பரிகாரம் தேடும் வகையில் இன்று இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. எங்களுடைய ஆட்சி எதுவும் செய்யவில்லை என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் செய்தது என்ன என்று எல்லோருக்கும் தெரியும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் பேசும்போது வட்டச் செயலாளர்கள், மாவட்டச் செயலாளர்கள் நிலை எல்லாம் எந்த அளவுக்கு இன்று உயர்ந்திருக்கிறது என்ற கணக்கைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சியிலிருப்பவர்களும் சாதாரண குடும்பத்தில் எங்களைப் போன்று வந்தவர்கள்தான் பின்னர் எப்படி ஆனார்கள்? உலகப் பெருந்தலைவர் என்று அவர்களால் போற்றப்படுகின்ற அவர்களுடைய தலைவர் சாதாரண குடும்பமாக இருந்துதானே இந்த ஆட்சியில் 1967 வரை இருந்துவிட்டு அந்த ஆண்டு தோல்வியுற்றார்கள். அவரைப் பற்றி அவர்கள் கட்சிக் காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள்—ஒரு வேட்டி, ஒரு சட்டை, மேல் துண்டு தவிர வேறு ஒரு செல்லாக் காசு கூட அவருக்குக் கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அவையிலே இல்லாத ஒரு தலைவரைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது என்று ...

MR. DEPUTY SPEAKER : It can be referred to in a general way.

திரு. க. மு. இ. இராசகோபால் : அவர்கள் அவசரப்படுகிறார்கள் எங்களுக்கும் தலைவன் உண்டு; நாங்கள் ஆளுகின்ற நிலையில் பருவம் அடைந்த பெண்ணின் நிலையில் இருக்கிறோம். எங்களைப் பற்றிப் பகிரங்கமாகக் குற்றச்சாட்டுகளை அவர்கள் சொல்லும் போது நாங்கள் மட்டும் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும்; அவர்களைப் பற்றிப் பேசும்போது அவர்களால் பொறுக்க முடியவில்லை.

அந்தத் தலைவர் நீண்ட காலம் ஆட்சியில் இருந்தார்கள். 1967-ம் ஆண்டு தோல்வியுற்றார்கள். தோற்றதற்குப் பிறகும் அவர் ஒரு நாள் டெல்லி, மறுநாள் பம்பாய், மறுநாள் கல்கத்தா என்று விமானத்தில் பறந்து கொண்டே இருக்கிறார்களே, அதற்குக் காசு

[திரு. க. மு. இராசகோபால்] [1972 மார்ச் 7]

ஏது? நான் சொல்லவில்லை. பொது மக்கள் கேட்கிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொது வேகமாகப் பேசினார்கள். அமைச்சர்கள் மீது குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லுவதில் வேகமாக இருந்தார்கள்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் இன்பர்மேஷன் சார். அதற்கெல்லாம் எங்கே இருந்து பணம் கிடைத்தது என்று கேட்டார்கள்?

MR. DEPUTY SPEAKER: Please resume your seat:—

திரு. க. மு. இராசகோபால்: திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் புறம்போக்கு நிலத்தைப் பட்டா செய்து கொண்டிருந்தால் அதை யெல்லாம் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிக் கொடுக்கவில்லை யென்றால் அதிகாரிகள் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் காங்கிரஸ் நண்பர்களைப் பற்றி ஒன்று சொல்கிறேன்.

காஞ்சிபுரத்தில் எங்களை எல்லாம் ஆளாக்கிய பெருந்தலைவர், உலகத்திற்கே வழிகாட்டக் கூடிய தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1962-ம் ஆண்டு அங்கு தேர்தலில் நின்றபோது அவர்களை எதிர்த்து நின்று வெற்றி பெற்றவரை பிரதம மந்திரி நேரு அவர்களிடம் கொண்டுபோய் நிறுத்தி 'இவர் யார் தெரியுமா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரையே தோற்கடித்தவர்' என்று சொன்னார்கள். அந்த நடேச முதலியார் தோப்புப் புறம்போக்கை என்னுடைய தொகுதியில் நீண்டகாலமாகக் கைப்பற்றி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவருக்குக் கோடிக் கணக்கில் சொத்து இருக்கிறது. பல வியாபாரங்களைச் செய்கிறார்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM rose.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member should resume his seat.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I am raising a point of order.

1972 மார்ச் 7]

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Let the hon. Member please resume his seat.

நண்பர் இராசகோபால் அவர்கள் பெயரைச் சொல்லாமல் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I want the ordinary rules to be observed. I am raising a point of order . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member should not advise the Chair.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am not advising the Chair. I resume my seat . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: What is the point of order?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, my point of order is that as hon. Member of this House should not refer to the name of a person who has no opportunity to defend himself in this House. I do not want that Thiru Natesa Mudaliar . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member should not give any personal explanation.

திரு. நா. வீராசாமி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். பொதுவாக, இந்த மன்றத்தில் இல்லாதவர்களைப் பற்றி இங்கு பேசக்கூடாது என்ற மரபை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டை ஆண்ட அமைச்சர், முதலமைச்சர் பொறுப்பில் இருந்தவர்களைப் பற்றிச் சுட்டிக் காட்டக் கூடாது என்றால் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசக்கூடிய நேரத்தில் எப்படி குற்றச்சாட்டுகளை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக் கூற முடியும்? -இதற்கு முன்னால் அமைச்சராக இருந்தவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றிப் பேசக்கூடாது என்று இல்லை. அவதூறு கிளப்பிப் பேசக்கூடாது. அவதூறு அளவையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றிப் பேசினால் அதற்கு அவர்கள் இங்கே பதில் சொல்லக்கூடிய நிலையில் இல்லை என்ற காரணத்தால்தான் அவர்களைப் பற்றி அவதூறு இந்த அவையில் பேசக்கூடாது என்று சொல்லுகிறோம்.

[1972 மார்ச் 7]

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : ஒரு கட்சியைப் பற்றிச் சொல்லும் போது அந்தக் கட்சியின் தலைவர்களின் பெயர்களைச் சொல்லி, உறுப்பினர் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த ஒருவரது பெயரைச் சொல்லி அவர் சர்க்கார் சொத்தை இந்த அளவிற்கு ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்று பெயரைச் சொல்லிச் சொல்வது எப்படித் தப்பாகும்? பெயரைச் சொல்லாமலே சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்தச் சபையில் எதிர்தரப்பில் உள்ளவர்கள் பெயரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுங்கள் என்று சொல்வார்கள். பெயரைச் சொல்லாமல் சொல்ல வேண்டுமென்பது முறையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : குற்றச்சாட்டுகள் சாட்ட உரிமை இருக்கிறது. அதை நிரூபிக்கிற பொறுப்பையும் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பட்டா பொறுத்த வரையில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எல்லாப் பட்டாக்களையும் வாபஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் எல்லோரும் திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த விவரம் கரெக்டான விவரமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் செய்யாறு உறுப்பினர் இன்னும் கொடுக்கவில்லை என்று தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் இங்கிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தயவு செய்து இந்த அவைக்கு இப்படி ஒரு தவறான தகவலைக் கொடுக்க வேண்டாம். அவர்கள் ஏற்கனவே இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, சபாநாயகராக இருந்தபோதே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னவுடன் வேண்டியதில்லை என்று அப்போதே எழுதிக் கொடுத்து விட்டார்கள்.

DR. H. V. HANDE : Has it been returned?

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : It has been returned and it has been surrendered. It is now under the custody of the Government.

1972 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : குற்றஞ்சாட்டுவதில் ஆதாரத்தோடு குற்றஞ்சாட்டவேண்டும். அதை நிரூபிக்கும் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ப்ரிவிலேஜஸ் கமிட்டிக்கு

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Sir, I would like to correct the statement just now made. The land had not been assigned to Pulavar Govindan but to his daughter or somebody else. The entire land has been surrendered at the request of the Hon. Chief Minister.

திரு. க. மு. இராசகோபால் : தலைவர் அவர்களே, செய்யாறு தொகுதி உறுப்பினர் பற்றிய விளக்கத்தைத் தெரிவித்தார்கள். எனக்கும் தெரியும். அப்படிக் கொடுக்கவில்லை என்றால் ஹாண்டே அவர்கள் என்னை அழைத்தால் அதற்கான பரிகாரத்தைத் தேட தயாராயிருக்கிறேன். இந்தத் தேர்தலிலும் நிற்கவைக்கப்பட்டவர், எங்கள் அண்ணை தோற்கடித்தவர் என்று சொல்கிற அவர்களுக்கு அந்த இடத்தில் முப்பது ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. ஒரு சென்ட் ரூ. 150 தேறும். கீழ்நீர் வற்றாத இடம். சர்வே நம்பர் 34-ல் 4.39 சென்ட் நிலம் இருக்கிறது. சர்வே நம்பர் 26-ல் உள்ள நிலத்தையும் சேர்த்து 7.45 சென்ட் நிலம் இருக்கிறது, இவ்வளவையும் அவர்கள் கைப்பற்றி வைத்திருக்கிறார்கள்

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இந்த அவையில் அதைத் தெரிவித்ததற்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். ஒன்று உறுதியளிக்கிறேன். அப்படி கைப்பற்றிய இடத்தை நிச்சயமாக அரசாங்கம் கையகப்படுத்தி திரும்பப்பெறும். (ஆரவாரம்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதோடு விட்டு விடலாம்.

திரு. க. மு. இராசகோபால் : அதோடு விட்டுவிட்டேன். அரசியல் நோக்கத்தோடு அவர்கள் பலவிதமாகப் பேசுகிறார்கள். பேசுவது என்றால் அரசியல் நாகரீகத்தோடு பேசவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர்களைப் பற்றியும் தொண்டர்கள் பற்றியும் பேசப் படுகிறது. அரசியல் நாகரீகத் தோடு பேசவேண்டும். மாநில சுயாட்சி கேட்பதுபற்றிப் பேசுகிறார்கள்.

[திரு. க. மு. இராசகோபால்] [1972 மார்ச் 7]

மத்திய அரசின் போலீஸ் இருக்கவேண்டுமென்று பேசப் படுகிறது. அப்படியானால் அந்த நகர்வாலா எனப்படுபவன் ஐந்து நிமிடத்தில் போன் மூலம் 65 லட்சம் ரூபாய் பெற்றுக் கொண்டானே அவனுக்காக அமெரிக்கா போலீஸா வருவது? (சிரிப்பு) அவ்வளவு கேவலமாகப் பேசப்படுகிறது நாட்டில். இன்னொரு மத்திய அமைச்சர் அங்கு ஒரு ஊழலில் ஈடுபட்டு அங்கிருந்து இரண்டு முறை விரட்டப்பட்டார் தமிழகத்திற்கு. அவருக்கு எந்த போலீஸ் வருவது? இங்கு மத்திய போலீஸ் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். பொறுப்புள்ள வர்கள் பொறுப்பற்ற முறையில் பேசுகிறார்கள். ராசகோபால் இப்படி இப்படி பணம் சம்பாதித்திருக்கிறான், இப்படி இப்படி கொள்ளை அடித்திருக்கிறான் என்று விவரமாக விவரங்களைக் கூறுங்கள். அப்படியானால் மறுபடியும் இந்த இடத்திற்கு அனுப்பு வார்களா மக்கள்? அதுதானே நியாயம்? அதை விட்டுவிட்டு வேறு முறையில் பேசுவது என்றால் எங்களுக்கும் பேசத் தெரியும். இப்போது கூட, அங்கே போராட்டம், இங்கே போராட்டம் என்று முற்போக்குச் சக்திகளையும் இழுத்துக் கொள்கிறார்கள், நியாயத்தை அவர்கள் ஒரு பக்கம் பேசுவதை வைத்துக்கொண்டு, எப்படியாவது இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்க்க வேண்டுமென்று பார்க்கிறார்கள். 184 உறுப்பினர் வந்திருக்கிறார்கள், அப்படிப்பட்டதொரு கட்சியின் ஆட்சியைக் கவிழ்ப்பது என்றால் எந்த அளவிற்கு ஜனநாயகம் வளர்ந்திருக்கிறது என்று பாருங்கள்.

நான் மதிப்பிற்குரிய முற்போக்கு இயக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கு சொல்கிறேன். இந்த நாடுதான் ஜனநாயக நாடு என்று சொல்லப்பட்ட நாடு, ஜனநாயக சோஷியலிஸத்தை வளர்ப்போம் என்று கூறுகிறார்கள். அவர்கள் கேரளாவில் ஒரு ஐந்து ஆண்டுகளாவது அரசியல்சட்டப்படி, ஒரு ஆட்சியை பிழைக்க வைத்தார்களா என்று கேட்கிறேன். எவ்வளவோ தடவை கழுத்தை முறித்து முறித்துப் போட்டார்கள். மாநிலங்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். இதில் என்ன தவறு இருக்கிறது. ஏன் எங்கள் கட்சி அமைச்சர்களும், உறுப்பினர்களும் மாநிலச் சுயாட்சி வேண்டுமென்று, மாநிலங்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்கக்கூடாது? பாரதத்தில் ஒரு கதை

1972 மார்ச் 7] [திரு. க. மு. இராசகோபால்]

உண்டு. சந்தனுவைத் திருமணம் செய்துகொண்டாள் கங்கையானவள். கணவன் கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி பெற்ற தாய்தான் பெற்றெடுத்த குழந்தைகளை முறித்துப்போட்டதாக வில்லிப்புத்தூரார் பாரதத்தில் அழகாக எழுதியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் ஜனநாயகத்தை வளர்ப்போம், சோஷலிஸ ஜனநாயகத்தை வளர்ப்போம் என்று சொல்பவர்கள் கேரளத்தில் ஒரு ஐந்து ஆண்டுகளாவது ஒரு ஆட்சியைப் பிழைக்க வைத்தார்கள் என்று கேட்கிறேன். ஏன் அங்கு ஒரு ஐந்து ஆண்டு காலம் கூட ஒரு ஆட்சியும் நிலைக்கவில்லை. ஏன் உங்களுக்கு அந்தளவிற்கு வயிற்றெரிச்சல்?

மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் அதிகாரங்கள் குவிந்து கிடக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது நாங்கள் வாயை மூடிக்கொண்டிருக்க வேண்டுமா, எங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்கக்கூடாது? இப்படியா ஜனநாயகத்தை வளர்க்கப் போகிறீர்கள்? பிரதமர் அவர்கள் என்ன பேசியிருக்கிறார்கள்? எந்த முதல் அமைச்சரும் தமக்குப் பின்னால் வருவதாக இருந்தால் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படியா ஒரு நாட்டின் பிரதம மந்திரி பேசுவது? இதுவா ஜனநாயகம்? எந்தக் கட்சிக்காரர்களும் வரக்கூடாது, வேறு கட்சியே வேண்டாம், ஒரு கட்சிதான் வேண்டும் என்றால் நீங்களே இரண்டாக மடிந்துவிட்டீர்களே, பின் எப்படி ஒரு கட்சி வருவது? இப்படி ஒரு ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பது ஏன்? எடுத்துக்காட்டிற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்டதொரு கொடுமையை நாட்டில் வளர்க்கக்கூடாது. நாம் மாநில சுயாட்சி வேண்டும் என்று கேட்பது, மாநிலங்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்பது தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மட்டுமல்ல கேட்பது. (மணியடிக்கப்பட்டது.) எனக்கு பேச எப்போதும் சமயம் கொடுப்பதில்லை.

என் தொகுதிபற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். என்னைப் பார்த்து ஆத்திரப்படுகிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களை எடுத்துக்கொண்டால் குடிநீர் திட்டம் அமைப்பதற்கு எல்.ஐ.ஸி.-யிலிருந்து கடன் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். லோக்கல் செஸ் சார்ஜை 1.50-ல் இருந்து ரூ. 2.50 வரை

[திரு. க. மு. இராசகோபால்] [1972 மார்ச் 7]

விதிக்க ஒன்றியங்களுக்கு இந்த அறிக்கையில் வகை செய்யப் பட்டுள்ளது. எல்.ஐ.ஸி. மூலம் ஒன்றியங்களுக்கு கடன் அளித்து குடிநீர் திட்டங்களை எல்லா ஒன்றியங்களிலும் நிறைவேற்றித் தர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். உத்திரமேரூர் பஞ்சாயத்து ஒன்றியம் தமிழகத்திலேயே பெரியதோரு ஒன்றியமாகும். 70 ஊராட்சி மன்றங்களை உள்ளடக்கிய ஒன்றியம் அது. அதை இரண்டாகப் பிரித்தால் தவிர அந்த ஒன்றியம் வளர இயலாது. இரண்டாகப் பிரித்தால்தான் அது வளர வழி ஏற்படும். எங்கள் தொகுதிக்கு வந்திருந்தபோது பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு இரண்டு இடங்களைக் காண்பித்துள்ளேன். பாலாற்றின் குறுக்கே ஒரு தாம்போதி கட்டித் தரவேண்டும். ஆத்தூர்-இரட்டாற்றுப் பற்றின் இடையிலும் ஒரு தாம்போதி கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மானியக் கோரிக்கைகள் வரும்போது எனக்குப் பேச வாய்ப்பு கிடைக்கும் என நினைக்கிறேன். போனால் போகிறது என்று விட்டுவிடுகிறேன். நானும் எவ்வளவோ சொல்லலாம்.

ஆகவே, இனிமேலாவது நாகரீமாகப் பேசவேண்டும். அப்படிப் பேசவில்லையென்றால் ஒருவரும் பொது மக்களுக்கு சேவை செய்ய வரமாட்டார்கள். பொதுமக்கள் மதிக்கிற வகையில் குற்றச்சாட்டுக்களை ஆதாரத்தோடு கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆ. கருப்பையா : துணைத் தலைவரவர்களே, மான்முக்கு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை சொல்லிக்கொள்ள விழைகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை உண்மையிலேயே கிராம மக்கள், ஏழை, எளிய பாட்டாளி மக்களுடைய வாழ்க்கையை அப்படியே, அவர்கள் வீட்டில் தினம் தினம் எப்படி நடந்துகொண்டிருக்குமோ அதே முறையில் இங்கே கலைஞர் அவர்கள் படம் பிடித்துக்காட்டி யிருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லோரும் நன்றாக அறிவார்கள். இருந்தாலும்கூட, அரசியல் காரணமாக இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத காரணத்தாலோ என்னவோ, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒன்றும் இல்லை என்ற அளவில் பேசி வருகிறார்கள். நீங்கள் பாராட்டுவீர்கள் என்று எதிர்பார்த்து கலைஞர் அவர்கள்

1972 மார்ச் 7] [திரு. ஆ. கருப்பையா]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கவில்லை. போற்றுவோர் போற்றட்டும், புழுதி வாரி தூற்றுவோர் தூற்றட்டும் என்று சொல்லி, நாங்கள் தொடர்ந்து அண்ணு வழியில் செல்வோம் என்ற நிலைமையில்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை எங்களது முதல்வரவர்கள் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை உண்மையிலேயே பார்க்கப்போனால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு உண்மையிலேயே பல நன்மைகளை கொடுத்திருக்கிறது. நான்கு ஆண்டுகள் குத்தகை பாக்கி இருந்தாலும், அந்த பாக்கிகளையெல்லாம் இந்த ஆண்டு பாக்கி செலுத்தியிருந்தால் தரவேண்டியது இல்லை என்று செய்யப் பட்டிருப்பதை பார்க்கிறபோது உண்மையிலேயே ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள் வாழ்த்துகிறார்கள். அவர்கள் இதுவரையில் பயந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆண்டுதோறும் அவர்கள் குத்தகை பாக்கிக்காக ப்ரோ நோட்டு எழுதிக் கொடுத்து விட்டு, எந்தக் காலத்தில் இவற்றையெல்லாம் கொடுக்கப்போகிறோமோ என்று ஏங்கித் தவித்துக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், விவசாயப்பெருங்குடி மக்களுக்கு இப்படிச் செய்வது ஒரு பெரிய நல்ல திட்டமாக, அவர்கள் பாராட்டக்கூடிய அளவில் அமைந்திருக்கிறது.

இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் மாதம் ரூ. 200, ரூ. 300 என்று சம்பளம் வாங்கிவிட்டு, அவர்கள் சம்பளத்தில் முக்கால்வாசித் தொகையை வட்டிக்காரனிடத்தில் கொடுத்துவிட்டு, கையில் காசு இல்லாமல் வீட்டுக்குத் திரும்பிப்போகும் நிலையைப் பார்க்கிற போது, கூடிய வட்டிக்கு பணம் வாங்கி விட்டு அவர்கள் தவிக்கும் தவிப்பை பார்த்து விட்டு, அவர்களுக்கு நன்மைபளித்திற வகையில் அவர்களுக்கு கடன் நிவாரண சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதைக் கண்டு ஏழைமக்களின் சார்பில் நான் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரிசனங்கள் நலனுக்காக இந்த ஆண்டு ரூ. 8.41 லட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரிசன மக்களை மத்திய அரசாங்கம் கைவிட்டுவிட்டது. அப்படியிருந்தாலும்கூட மாகாண சர்க்கார் நல்ல முறையிலே அரிசன மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக ரூ. 8.41 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதைக் கண்டு நாங்களெல்லாம் பெருமைப்படுகிறோம். அதற்காக அரசிற்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ஆ. கருப்பையா]

[1972 மார்ச் 7]

ஊழலைப்பற்றிப் பலபேர் சொன்னார்கள். ஊழலைப்பற்றி பேசக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். எங்களுக்கு இருக்கும் சங்கடங்கள் எல்லாம் இந்த மன்றத்திலே சொல்ல ஆரம்பித்தால் நேரம் போதாது. அவர்கள் 1966-ல் செய்த சில ஊழல்கள்— பஞ்சாயத்துகளில் செய்த ஊழல்கள்—ஆகியவற்றிற்கு எங்களால் பதில் சொல்லமுடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது. 1966-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் பெருந்தலைவர் அவர்கள் அங்கே சுற்றுப் பயணம் வந்தபோது தேர்தல் நிதியாக கொடுக்க வேண்டுமென்று ரூ. 500, 1,000 என்று எடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்று வட்ட செயலாளர்கள் மாவட்ட செயலாளர்கள் எப்படி இருந்தார்கள் என்று கேட்கிறார்களே அவர்கள் கட்சிக்காரர்கள் தான் இப்படி எல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். பாருடைய அதிகாரத்தைக் கொண்டு பஞ்சாயத்து நிதியிலிருந்து தேர்தல் நிதிக்கு பணம் கொடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்டும் கட்டாயப்படுத்தி கையெழுத்து வாங்கி ரூ. 200, 300 என்று எடுத்துவிட்டு, இன்று வரை அதற்கு சரியான முறையில் ரசீது கொடுக்காததால் அடிட அப்ஜெக்ஷன் ஆண்டுக்கு ஆண்டு வந்து கொண்டேயிருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதையெல்லாம் விட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ன ஊழலை செய்து விட்டது என்று நான் கேட்கிறேன். மக்களுடைய வரிப் பணத்தை எடுத்து தேர்தல் நிதிக்கு கொடுத்துவிட்டவர்கள் இன்று ஊழலைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள் கட்டிய வரிப் பணத்தை இப்படிச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள்.

விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். விலைவாசி எப்போதிலிருந்து உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1967-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் இருந்த விலைவாசி என்ன? ஒரு கிலோ மிளகாய் வத்தல் ரூ. 9 இருந்தது. 1 படி அரிசியின் விலை ரூ. 3.50 என்று இருந்தது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அப்போது பெரும் தலைவர் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? என்ன விலைவாசி ஏறிப் போய்விட்டது என்று சொல்கிறீர்கள்? மிளகாய் வத்தல் ரூ. 9 விற்குல் தானே விவசாயிக்கு அதிக விலை கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லவில்லையா? இப்போது அந்த விவசாயிக்கு அதிக விலை தரவேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏன் வரவில்லை? நான்

1972 மார்ச் 7]

[திரு. ஆ. கருப்பையா]

முன்பே கூறியது மாதிரி, போற்றுவோர் போற்றட்டும். தூற்றுவோர் தூற்றட்டும், நாம் நல்லதையே செய்வோம், அண்ணா வழி நடப்போம் என்று கலைஞர் அவர்கள் இத்தகைய சிறப்பான ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்று கூறிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏழை எளியவர்களுக்கு இந்த அரசு சரியாக சலுகை செய்ய வில்லை என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கூட்டுறவுத் துறை ஆரம்பிக்கப்பட்டு 50 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இந்த 50 ஆண்டுகாலத்தில் எங்காவது ஒரு கூட்டுறவுச்சங்கத்தில் ஒரு அரிசனமகன் தலைவனாக வா முடிந்ததா? இந்த அரசு ஏற்பட்ட பிறகு தான் அவர்கள் அதில் காலடி எடுத்து வைத்து இருக்கிறார்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த அரசு வருவதற்கு முன்பு இந்த நிலைமையுண்டா என்பதை இங்கே உள்ள உறுப்பினர்கள் நெஞ்சில் கையை வைத்துச் சொல்லட்டும்? நிராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பு எத்தனைபேர் முதலமைச்சர்கள் தோன்றியிருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கெல்லாம் அப்படிப்பட்ட நல்ல எண்ணம் வந்ததுண்டா? அரிசன மக்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று நினைத்ததுதான் உண்டா? இது வரை 16% பிரதிநிதித்துவம் என்று இருந்ததை இப்போது 18% என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இப்போது எங்கே பார்த்தாலும், அரிசன மக்களுக்கு வீடு இல்லாதவர்களுக்கு வீடு, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம், கடன் கிடைக்காதவர்களுக்கு கடன் இப்படியெல்லாம் கிடைக்கிறது. இது வேறு எந்தக்காலத்திலாவது உண்டா என்று அறியவிரும்புகிறேன். இனிமேல் உங்களுடைய ஏமாற்று வித்தையை அரிசன மக்கள் நம்பமாட்டார்கள். அவர்கள் உங்களை நன்கு புரிந்து கொண்டு விட்டார்கள் என்று கூறி, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிய சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பராக்கிரமபாண்டியன்களும் என்ற இடத்திற்கு அருகே ஒரு பாலம் உடைந்து இருக்கிறது. இந்தப் பாலத்தை கட்டித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி மானுவாரியை சார்ந்தது. சங்கரன்

[திரு. ஆ. கருப்பையா]

[1972 மார்ச் 7]

கோவில் வட்டத்தைப் பற்றி தெரியும். என்னுடைய பகுதியில் 50-60 அடி ஆழத்தில் கிணறு வெட்டினால் கூட தண்ணீர் கிடைக்காது. அப்படிப்பட்ட பகுதி. என்னுடைய தொகுதியில் பல நல்ல காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று பல முறை கேட்டிருக்கிறேன். அதை அரசு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தேவர்குளம் பகுதியில் வேலையில்லாத தண்டாட்டம் அதிகமாகயிருக்கிறது. அங்கே உள்ள மக்கள் நகர்ப்புறங்களை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமப் புறங்களில் வேலையில்லாத தண்டாட்டம் இருப்பதால் மக்களெல்லாம் நகர்ப்புறங்களுக்கு ஓடுகிறார்கள். நகரங்கள் அந்த மக்கள் சக்தியைத் தாங்கும் நிலையில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் ஒரு ஸ்பின்னின் மில்லோ அல்லது ஆலையோ ஆரம்பித்தால், அவர்கள் அப்படி நகரை நோக்கி ஓடுவதைத் தடுக்கலாம்.

மானூர் குளத்திற்கு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்று வாதாடிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதற்கு சேர்வலாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். தமிழகத்தில் ஓடுகின்ற சேர்வலாறு திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேறு ஒருவரை நாம் கேட்கவேண்டியதில்லை. இதற்கு மத்திய அரசின் ஒப்புதல் பெறுகிறோம் என்று இப்பவும் சொல்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுக் காலமாக ஒப்புதல் கிடைக்கப் பெருமை கண்டு மிக வருந்துகிறேன். இதற்குத்தான் மாநில சுயாட்சி வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். இரண்டு ஆண்டுக் காலமாக இந்தத் திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் கிடைக்கவில்லை என்றால், அதன் கருத்து என்ன? ஆகவே, இந்த சேர்வலாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றி மானூர் குளத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டு வந்து, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன்.

* திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சீரூம் சிறப்பும் மிக்க ஏற்றும் மிகு நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசும்போது ஒரு சம்பவம் நினைவுக்கு வருகிறது. அறுசுவை உண்டியை ருசித்து உண்ணும்போது, வாயிலே சிறு கல்பட்டு பல்லுக்கு வேதனையைக் கொடுப்பதுபோல், இந்தச் சிறந்த அறிக்கையில் கல் ஒன்று

1972 மார்ச் 7] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

குறுக்கிடுகிறது. ஆம். கள்தான். மதுவைக் குறிப்பிடுகிறேன். மதுவின் மூலம் கிடைக்கும் 35 கோடி ரூபாயை ஏழை எளியவர்கள்தான் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி விதிக்காமல், வேறு வரிகள் மூலம் இந்த 35 கோடி ரூபாயையும் வசூல் செய்ய வழி வகை செய்திருந்தால் நானும் என் கட்சியும் மகிழ்ச்சியடைந்திருப்போம். அதை ஒரு துணிச்சலான செயல் என்றும் பாராட்டியிருப்போம். எதிர்காலத்திலாவது, மதுவை நீக்கி ஏழை எளிய மக்களைக் காப்பாற்றி இந்த 35 கோடியை அடைய மாற்றுத் திட்டம் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாட்டுப் பாதுகாப்புக்காக உயிர் இழந்த வீரர்களுக்கு ஈட்டுத் தொடை கொடுப்பதில் போர் நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே, செய்தி வந்ததும் உடனுக்குடன் ஈட்டுத் தொகையை கொடுத்த தற்காக முதல் அமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன்.

1972-73-ம் ஆண்டில் 10 புதிய கால்நடை மருந்தகங்களை அமைக்கப்போவதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் புதிய மருந்தகங்கள் அமைக்கும்போது, என் தொகுதியில் பள்ளப்பட்டியில், 15,000 ஜடத்தொகையைக் கொண்டது மருந்தகம் ஒன்று அமைக்க வேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கை நிச்சயமாக எடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு, என்னுடைய தொகுதியில் வேறு தொழில் வசதிகள் மற்றவைகள் இல்லை. ஆனால், புல் வளம் இருக்கிறது. ஆகவே, வங்கே ஒரு ஆட்டு வளர்ச்சிப் பண்ணையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்பெல்லாம், 2, 3 ரூபாய்க்கு விற்பனை நிறையாச்சி, இன்றைக்கு கிலோ 6, 7 ரூபாய் விற்கிறது. அதனால் மிகுந்த சிரமத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறோம். ஆகவே ஆட்டு வளர்ச்சிப் பண்ணையை அங்கே ஏற்படுத்தினால் நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும்.

பாசன வசதி பற்றிச் சொல்லும்போது, என் தொகுதிக்குறைகள் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நொய்யலாற்றில் ஒரு திட்டம், குடவனாறுத் திட்டம் இவை தேங்கிக் கிடக்கின்றன. தற்போது, பரப்பலாறு திட்டத்திலே, நங்களி அடற்றில் பள்ளப் பட்டிக்கு அருகாமையில் அணை அமைக்க வேண்டும் என்பதை ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறேன். மைசூர் மாநிலத்தையும், மற்றவர்களையும் எதிர்பார்த்து, இந்த உயிரான பிரச்சினையை

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1972 மார்ச் 7]

தாமதம் செய்யாமல், நல்ல முடிவு எடுக்க வேண்டும். மாநிலத்திலுள்ள ஆறுகளை ஒவ்வொன்றாக இணைத்துச் செயல்பட வேண்டும்,

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் சாலைகளை எடுக்கவிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. குறைந்த வருவாய் உள்ள ஒன்றியங்களின் சாலைகளை அவர்களால் பாரமரிக்க முடியவில்லை, இது கலியாணம் முடிந்தால் தான் பைத்தியம் தீரும், பைத்தியம் தீர்ந்தால் தான் கலியாணம் ஆகும் என்ற சொல்படி இது இருக்கிறது. அதாவது பேருந்துகள் செல்லும் சாலைகள் அரசால் எடுக்கப்படும். என்றால், சாலைகள் ஒழுங்காக இருந்தால்தான் பேருந்துகள் விடுகிறார்கள். நான் பேருந்துக்காக வாதாடிய போதெல்லாம், சாலைகள் சரியில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இப்பொழுது பேருந்து ஒடுகின்ற சாலை என்றால், அது எப்படி சரியாக இருக்கும் என்பது புரியவில்லை. ஆகவே, பேருந்துகள் ஓடும் சாலைகள் என்கிற நிபந்தனையை எடுத்துவிடவேண்டும்.

லோகல் செஸ் சர்சார்ஜ் $1\frac{1}{2}$ ரூபாயிலிருந்து $2\frac{1}{2}$ ரூபாய் வரை விதிக்கலாம் என்று சொல்லும்போது, என்னுடைய பகுதி வறட்சி மிகுந்த பகுதி. அங்கே ஏற்கனவே உள்ள $1\frac{1}{2}$ ரூபாயையே முழுமையாக விதிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. அதிகப்படுத்துவது அதிகமான சிரமத்தையே கொடுக்கும்.

திருப்பூர் பனியன் தொழிற்சாலைகளில் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்படுகிறது. அதில் ஏறக்குறைய 600 தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. 10, 20 தொழிற்சாலைகள்தான் நல்ல வசதியுள்ள பணக்காரர்களால் நடத்தப்படுகின்றன. மற்றவை களெல்லாம், குடிசைத் தொழிலாக சிறிய சிறிய தொழிலாளிகளால், தங்கள் சேவிப்பை வைத்து நடத்துகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 9,000க்கும் அதிகமான தொழிலாளிகள் வேலையற்று இருக்கிறார்கள். இதனை ஒட்டி, பெட்டி செய்தல், லேபிள் ஒட்டுதல், சலவை செய்தல் போன்ற தொழில்கள் செய்பவர்களும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட 25,000 பேர்களுக்குமேல் இந்த பனியன் தொழில் வேலை நிறுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மாதமாக வேலை நிறுத்தம் நடக்கிறது. மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சரவர்கள் முக்கிய பொறுப்பு எடுத்துக் கொண்டு

[1972 மார்ச் 7] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

திருப்பூருக்குச் சென்று இரு தரப்பாரையும் கூட்டி, ஒரு அட்ஜூடிகேஷன் அல்லது உத்தரவு என்ற முறையில் தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்றும், வேலை நிறுத்தத்தை ராடிக்கும் வகையில் வழி காணவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ரகசியக் குறிப்பேட்டு முறையை நீக்கியதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது தக்க சமயத்திலே செய்யப் பட்ட நல்ல காரியம்.

பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு திட்டத்தை முதல்வர் அவர்கள் ஆர்வத்துடன் செயலாற்றுவதற்கு உண்மையிலேயே நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இனியும் பிச்சைக் காரர்கள் இல்லை என்கிற நிலையைப் படிப்படியாகச் செய்வதில் நாங்களெல்லாம் உங்களுக்குத் துணை நிற்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தம் சம்மந்தப்பட்டவரையில், 1961-ல் செய்த உச்சவரம்பு மிச்ச நிலம் என்ன என்று எங்களுடைய மாவட்ட ஆட்சியாளரைக் கேட்டதில் அவர்கள் 2,300 ஏக்கர் சொச்சம் என்று சொன்னார்கள். இந்த 2,300 சொச்சம் ஏக்கரில் கையகப் படுத்தியிருப்பது 1,800 ஏக்கர்தான். 1961-ம் ஆண்டிலேயே செய்யப்பட்ட போதே இவ்வளவு நிலம் கையகப்படுத்தப்படவில்லை என்றால், 1970-ம் ஆண்டு உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மிச்ச நிலங்கள் எப்பொழுது கையகப்படுத்தப்படும் என்பது தெரியவில்லை. இந்த நிலையில் ஒரு அச்சுவதத்தையும் பார்க்கிறோம். அதுதான் அறக்கட்டளைகளுக்கு இருக்கும் விதிவிலக்கை நீக்குவதற்கான சட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்கிற வாசகங்கள். என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள், முஸ்லிம் சமுதாயத்தினர் சிறுபான்மையோர், அவர்களுடைய வணக்கத்தலங்கள், பள்ளிவாசல்கள் இவற்றிற்கு நிலங்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றின் பராமரிப்புக்காக. அந்த நிலத்தின் வருவாயைக் கொண்டு அங்கே இருப்பவர்கள் காரியங்களைச் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்தப் பராமரிப்புச் செலவுக்காகவே இது தரப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1972 மார்ச் 7]

அந்த நிலங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டால் வணக்கத்திற்கே பாதகம் ஏற்படும். அந்த 'மஸ்ஜிதுகள்' ஒழுங்காகப் பராமரிக்கப் படாமல் போய்விடும், வணக்கமும் பாதிக்கப்படும் என்ற காரணத்தால் அது எங்களுடைய மத உரிமை, ஆகவே தயவு செய்து நிதானம் காட்ட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தவறுதலாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உங்கள் மசூதிக்கு சொந்தமான நிலத்தை எடுக்கும் எந்த யோசனையும் இல்லை. நீங்களாக கற்பனை செய்து கொண்டு அப்படிப் பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சரியாகப் படியுங்கள்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கம் திருப்தி அளிக்கிறது அதற்கு அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்திக் கொள்கிறேன்.

கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுவதாக சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒரு அம்சம் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அது என்னவென்றால் சிறிய கிராமங்களில் பட்டம்தொட்டிகளில் குறைந்த பணம் 50 ரூபாய் 100 ரூபாய் கடன் கொடுக்கும் ஸ்தாபனங்கள் அரசாங்கத் தாப்பில் தேவை. அது இல்லாத காரணத்தால் ஏழைமக்கள் கடன் பெற கூடுதல் வட்டியில் கடன் பெற்று அதில் நஷ்டம் அடைகிறார்கள். இதற்கு ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை அரசு வகுக்கவேண்டும். பட்டித் தொட்டிகளிலே இவ்வளவு தவணைகளில் குறைந்த வட்டியில் சிறு கடன்கள் 40, 50, 100 ரூபாய். அதாவது ரொக்கக் கடன்—எந்த அடமானம், ஈடு இல்லாது கடன் சொடுக்க வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக மாநில சுயாட்சி பற்றி எங்களுடைய கட்சியின் கருத்தை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசியல் நிர்ணய சபையில் இந்த மாநில சுயாட்சி பற்றி கோரிக்கைகள் பேசப்பட்ட போது, எங்கள் மாபெரும் தலைவர், கண்ணியத்திற்குரிய காயிதே மில்லத் அவர்கள் 'மாநிலங்களை ஒரு முனிசிபாலிட்டி அளவிற்கு தரம் தாழ்த்திவிடாதிர்கள்; மக்கிய அரசு வலிவுள்ளதாக இருக்கவேண்டும், அதே சமயம் மாநிலங்கள் மக்களுக்கு நன்மைக்காக பாடுபடும் அளவிற்கு அதிகாரம்

1972 மார்ச் 7] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

பெற்றதாக இருக்கவேண்டும், என்று வாதாடியபோது, இதோ பாகிஸ்தானி பேசுகிறார்; இவர் நாட்டை துண்டித்த பிறகும் இவ்விதம் வாதம் கிளப்புகிறார்' என்று டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி போன்ற தேசிய போர்வை போர்த்தியவர்கள், அன்று மத்திய அரசு வலிவுள்ளதாக இருக்கவேண்டும், இஸ்மாயில் சாகிப் அவர்கள் மாநில அரசுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்ட தற்காக அதற்கு எதிராக ஒரு கருத்தை தெரிவிக்கவேண்டும் என்பதற்காக டி. டி. கே. போன்றவர்கள் மாநில அரசிடமிருந்த அதிகாரங்களைப் பறித்து மத்திய அரசிடம் கொடுப்பதில் பெருமை காட்டினார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்று அரசியலில் சொல்லாக் காசாகி ஒடிவிட்டார்கள். இனி சுயாட்சி பெறுவதில், அதிக அதிகாரம் பெறுவதில் எவ்வித தங்கு தடையும் இருக்காது. அதற்காக முஸ்லீம் லீக் ஆரம்ப காலம் முதல் நாடு சுதந்திரம் பெற்ற காலம் முதல், இன்று வரை அதற்கு உறுதுணையாக இருக்குமென்று உறுதிப்படுத்துகிறேன்.

(திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை)

இறுதியாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பற்றி ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உதவ ஏதோ 50 லட்சம் ஒரு கோடி என்று கூட்டிக் கொண்டு நிதிநிலை அறிக்கை போவது பற்றி பெருமைப்படுகிறோம். இது சாதாரண வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கே சரியாகப் போய் விடுகிறது. கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உதவித் தொகை கொடுப்பது, நிர்வாகச் செலவில் சரியாகப் போய் விடுகிறது. நான் வேண்டுவதெல்லாம் ஒருவித “க்ராஷ் புரோகிராம்” அதாவது ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு மாவட்டத்தை தனியாக எடுத்துக் கொண்டு அந்த மாவட்டத்திற்கு நிதி 10 கோடி ஒதுக்கி அந்த மாவட்டத்தில் எந்த அரிஜனம் குடிசை இல்லாதவனே இல்லை; தொழில் இல்லாதவனே இல்லை; குடிநீர் வசதி இல்லாத அரிஜன் கிராமமே இல்லை என்று சொல்லும் அளவிற்கு முழுமை பெற்று விட்டோம் என்று விழாக் கொண்டாடும் அளவிற்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு என்று ஒரு சிறப்புத் தொகை ஒதுக்கவேண்டும். ரூ. 390 கோடி அளவிற்கு திட்டம் வகுக்கும்போது அதில் 10 கோடி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஒதுக்கி ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு மாவட்டம் முழுமை

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1972 மார்ச் 7]

பெறச் செய்வதில் சிரமம் இருக்காது என்று கூறிக்கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பளித்த துணைச் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து அமைகிறேன்.

* திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம் : தலைவரவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது ஓரிரு கருத்துக்களை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு புரட்சிகரமான அறிக்கையாக இருக்குமென்று நாங்களெல்லாம் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் இல்லை. மது விலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டதால் விற்பனை வரியை நீக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் விற்பனை வரி நீக்காதது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அத்துடன் விலைவாசிகள் விஷம் போல் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்த இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எந்த விதமான முக்கிய கொள்கையுமில்லை என்பது ஏமாற்றத்தை தருகிறது. பல முனை வரிகளை யாவது நீக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. சாதாரண மக்களின் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் பல்பொடி, வாஷிங் சோப் போன்ற பொருட்களுக்கு பல முனை வரி போடுவது வருந்தத்தக்கதாகும். அத்துடன் லட்சக்கணக்கான படித்த இளைஞர்கள் தமிழகத்தில் கல்வி பயின்றவர்கள் அவர்களே சொங்கப் பொறுப்பில் தொழில் செய்பவர்களுக்கு ரூபாய் ஆயிரம் கடனாகக் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள விலைவாசியில் ரூபாய் ஆயிரத்தை வைத்து எந்த டொழிலும் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் ரூ. 3,000 கடனாகக் கொடுக்க அரசு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எனது தொகுதி முழுக்க முழுக்க விவசாயமும், பீடித் தொழிலும் கொண்ட தொகுதியாகும். அங்கு கிட்டத்தட்ட பாதிக்கு மேல் நிலம் குளத்தை வைத்து விவசாயம் செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்தக் குளம் மராமத்து செய்யப்பட்டு 30, 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டது. அதை மராமத்து செய்தால் வளத்தை பெருக்க முடியும். ஒரு பெருக்கில் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. இப்போதுள்ள

1972 மார்ச் 7] [திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்]

சூழ்நிலையில் இரண்டு பெருக்கு பெருக்கினாலும் தண்ணீர் நிரம்பாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு உடனடியாக அங்கே சர்வே செய்து குளம் மராமத்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இது போக, எங்கள் ஏரியாவில் சிறு சிறு விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பம்பாய், கல்கத்தா, டில்லி, மெட்ராஸ் போன்ற ஊர்களில் இருந்து கொண்டு தங்கள் வயதான தாய் தகப்பனருக்கு ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வயதானவர்கள் கணவனை இழந்த பெண்கள் தாங்கள் சொந்தத்தில் பயிர் செய்ய முடியாமல் சூத்தகைக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி சூத்தகைக்கு விடப்பட்ட இடங்களில் அவர்கள் சரியாக சூத்தகையும் அளப்பதில்லை. இப்போது நீங்கள் புதிதாக அறிவித்துள்ள சூத்தகை பாக்கியைத் தள்ளுவீர்களா—நியாயமாக ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் போட்டிருக்கிறோம்—60:40 சூத்தகை அளக்கவேண்டுமென்று—இப்போது நீங்கள் அறிவித்துள்ளபடி பார்த்தால், அந்த சட்டத்தை மதித்து நடந்தவர்கள் எல்லாம் ஏமாறிகள் சட்டத்தை மதிக்காதவர்கள் கெட்டிக்காரர்கள் என்ற நிலைமை ஏற்படுவதுடன் வருங்காலத்தில் யாருமே சரியான சூத்தகை அளக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை வரும். சூத்தகை பாக்கி வைத்தால் அரசு தள்ளிவிடும் என்பதை வாய்ப்பாகக் கொண்டு சிலர் செயல்படுவார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரியப்படுத்தி, இந்த மாதிரி சூழ்நிலை ஏற்படாத வண்ணம் பார்த்துக் கொள்ள அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாளையங்கோட்டை—அம்பாசமுத்திரம் சாலையில் வீரவ நல்லூர் சேர்மாதேவி, கல்லிடைக்குறிச்சி ஆகிய ஊர்கள் இருக்கின்றன. தருவையாறு, கோரையாறு என்ற இரு பெரிய வாய்க்கால் நடுவில் வருகிறது. இரண்டு மாதத்திற்கு முன்பு தமிழ்நாட்டில் பெய்த பெருமழை காரணமாக அங்கு எந்தவித போக்குவரத்தும் இல்லாது தீவு மாதிரி இருக்கும் சூழ்நிலை அந்த ஏரியாவுக்கு ஏற்பட்டது. அங்குள்ள கீழ்தள தாம்போதி பாலம் 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த போக்குவரத்தை அனுசரித்து கட்டப்பட்டது. வேறு பாலங்கள் கிடையாது.

[திரு. கி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்] [1972 மார்ச் 7]

இப்போதுள்ள நாகரீக போக்குவரத்தை அனுசரித்து அதை மேல்நிலைப் பாலமாக ஆக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து முக்கூடல்—விரவநல்லூர் இணைப்பு பாலம் நீண்ட நெடுங்காலமாக எங்கள் ஏரியா பிரச்சனையாக இருக்கிறது. எனக்கு முன்பு சேர்மாதேவி தொகுதி உறுப்பிராக இருந்த எனது தந்தையார் டி. எஸ். ஆதிமூலம் அவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்தப் பாலத்தின் அவசியம் பற்றி இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். அந்தப் பாலம் மிகமிக முக்கியமானது. கண்டிப்பாக பாலம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும்.

வீரவநல்லூரில் பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் (சப் ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ்) உள்ளது. கிட்டத்தட்ட 15, 20 மைல்களுக்கப்பால் உள்ள கிராமத்தார் வீரவநல்லூர் போகவேண்டி இருக்கிறது. முக்கூடல் வடகரையில் இருக்கிறது. தென்கரையில் வீரவநல்லூர் இருக்கிறது. மத்தியில் தாமிரவருணி நதி இருக்கிறது. முக்கூடல் பீடித் தொழிலுக்கு கேந்திரமான இடம். அங்கு லட்சக் கணக்கான ரூபாய் சரக்கு மத்திய பிரதேஷ், குஜராத்தி விருந்து டீய புகையிலை, பீடி இலை வந்து கொண்டிருக்கிறது. எங்களுக்குப் பக்கத்தில் ஒன்றரை மைலில் வீரவநல்லூர் ரயில்வே ஸ்டேஷனானது இருந்தும் அதை பயன்படுத்த முடியாமல் 15 மைலுக்கு அப்பாலுள்ள திருநெல்வேலியிலிருந்து சரக்குகளை எடுத்து வரவேண்டி இருக்கிறது. முக்கூடலில் அநேகம் பெண்கள் பீடித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆற்றில் தண்ணீர் வரும் நேரங்களில் அவர்கள் அவற்றை கொண்டு வருவது பெரும் பிரச்சனையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல. ஆற்றுக்குத் தென்கரையில் வயல்கள் இருக்கின்றன. அந்த வயல்களுக்குச் சொந்தக்காரர்களில் 60 சதவிகிதத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் ஆற்றுக்கு வடக்கே இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் ஆற்றைக் கடந்து தங்கள், வயல்களுக்கு உரங்கள், பயிருக்கு வேண்டிய பூச்சி மருந்துகள் கொண்டுவர வேண்டும். அதைப் போன்று அறுவடைக் காலத்தில் நெல், வைக்கோல் போன்றவைகளை ஆற்றைக்கடந்து கொண்டு செல்ல வேண்டும். இதனால் அந்த மக்களுக்குப் போக்குவரத்திற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எனவே, அங்கே ஒரு பாலம்

1972 மார்ச் 7] [திரு. கி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்]

அமைக்கவேண்டுமென்று நீண்டநாள் கோரிக்கையாக இருந்து வருகிறது. இந்தக் கோரிக்கையை அரசாங்கம் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சரவர்கள் பாலம் கட்டித் தருவதற்கான உறுதிமொழியைத் தருவார்களானால், அதற்கு ஆகும் செலவிற்காக மக்களின் சார்பில் 25,000 ரூபாய் சொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியில் பீடித் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக வாழ்கின்றார்கள். பீடித் தொழிலாளர்களை காச நோய் சுலபமாகப் பற்றிக் கொள்கிறது, அவர்கள் காச நோய் சிகிச்சை பெறவேண்டுமென்றால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத் திலுள்ள ஆசாரிப்பள்ளம் காச நோய் மருத்துவ மனைக்குத் தான் போகவேண்டும். அவ்வளவு தூரம் சென்று சிகிச்சைப் பெற அந்த ஏழை பீடித் தொழிலாளர்களால் முடியவில்லை, கஷ்டப்பட்டு அவ்வளவு தூரம் சென்றாலும், போகும் எல்லோருரையும் இன்பேஷன்டாக வைத்துக் கொள்வதில்லை. எனவே, இதற்கு ஒரு சர்வே நடத்தி, எங்கள் பகுதியில் ஒரு காச நோய் மருத்துவமனை கட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு எங்கள் ஊரில் சொக்கலால் பீடிக் கம்பெனியில் ஏற்பட்ட தீ விபத்தின் காரணமாக 25, 30 லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சரக்குகள் தீய்க்கு இறையாகிவிட்டன. தீ விபத்து ஏற்பட்டவுடன் அதாவது இரவு ஒன்றரை மணிக்கு 'ஃபயர் சர்வீஸுக்கு' தெரிவித்தோம். ஆனால் 4½ மணிக்குத்தான் தீ அணைப்புப் படையினர் வந்தார்கள். அதற்குள் கிட்டத்தட்ட 30 லட்சம் ரூபாய் சரக்குகள் எரிந்துவிட்டன. முக்கூடலில் இதுபோன்ற லட்சக்கணக்கான ரூபாய் முதல் முடக்கப்பட்ட பல கம்பெனிகள் இருக்கின்றன. எனவே, அங்கே ஒரு ஃபயர் சர்வீஸ் ஸ்டேஷன் அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முக்கூடல்—கடயம் ரோடு 1952-ம் ஆண்டில் எனது சந்தை, அங்கு ஜில்லா போர்டு தலைவராக இருந்தபோது போடப்பட்ட திட்டம், அந்த ரோட்டை அபிவிருத்தி செய்யும்

[திரு. கி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்] [1972 மார்ச் 7]

பணி மெதுவாக நடைபெற்று வருகிறது எனவே, ரோட்டை செப்பணிட்டு, சீர்படுத்தும் பணியை விரைவுபடுத்தி, முடித்துக் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதி மக்கள் விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக, மண்பாண்டம் செய்தல், கூடை பின்னுதல், பாய் முடைதல் போன்றக் கைத்தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வருமானம் மிகக் குறைவு. மக்கள் படிப்பில் ஆர்வம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் பக்கத்தில் கல்லூரி எதுவும் கிடையாது. கல்லூரிக்குச் செல்லவேண்டுமென்றால் 20 அல்லது 25 மைல் தூரத்தில் இருக்கின்ற பாளையங்கோட்டைக்குச் செல்ல வேண்டும். எனவே, அங்கு அரசு சார்பில் ஒரு கல்லூரி அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அங்குள்ள கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையான மூலப்பொருள்கள் கிடைப்பதில் பலவித கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் கைத்தறித் தொழிலுக்குத் தேவையான தறி, சாயம், ரசாயனப் பொருட்கள், நூல் போன்ற பொருட்கள் நியாயமான விலையில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்து தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முக்கியமான கோரிக்கையாக ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். அதாவது, ஒரு பத்தாண்டு காலத்திற்குக் கிராமங்களில் தான் புதிய ஆலைகளைக் தொடங்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் சென்னை சிட்டி போன்ற பெரிய சிட்டிகளில், கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் வந்து குடியேறுவது நின்றுவிடும். சிட்டியில் நெருக்கடி குறையும். அதேநேரத்தில் கிராமங்களில் தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்படுவதோடு, பொருளாதார வளர்ச்சியும் ஏற்படும்.

இன்னும் ஒன்றை மட்டும் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். என் தொகுதியில் பெரிய ஆலைகள் எதுவும் கிடையாது. ஆகவே, அதாவது ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையை அங்கு அமைக்க அரசாங்கம் வேண்டிய முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1972 மார்ச் 7]

* திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, நமது பேரவையில் மார்ச்சு திங்கள் 1-ம் நாள் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட 1972-73-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து, பாராட்டி எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றை கூற விரும்புகிறேன்.

1952-ம் ஆண்டு முதல் 1966-ம் ஆண்டு வரையில் பல வரவு-செலவுத் திட்டங்களை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். பெரும்பாலும் அப்பொழுது வெளியிடப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கைகள் எல்லாம் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாகத்தான் இருந்தன. அப்படிப் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருந்தபோதிலும் தமிழ்நாட்டிலே ஏதாவது அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருந்ததா என்றால் அதுவும் இல்லை. உதாரணமாக 1960-61-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் 33 லட்சம் ரூபாய் பற்றாக்குறை இருந்தது. 1961-62-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் 637 லட்சம் ரூபாய் பற்றாக்குறை இருந்தது. 1962-63-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் 286 லட்சம் ரூபாய் பற்றாக்குறை இருந்தது. அன்று இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியின்போது இவை போன்று பல பட்ஜெட்டுகள் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாகவே போடப்பட்டன. அப்படி இருந்தும் தமிழகத்தில் எந்தவித முன்னேற்றமும் இல்லை. என்பதை நாம் அறிவோம். அவர்கள் தயாரித்த பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போலவே, உணவு உற்பத்தியிலும் பற்றாக்குறையாகவே இருந்தது. விவசாயத் துறையிலும், உணவு உற்பத்தியிலும் மிகமிகப் பின்தங்கி இருந்தோம்.

ஆனால் நடப்பாண்டில், அதாவது 1972-73-ம் ஆண்டு வந்திருப்பது உபரி பட்ஜெட், 2.49 கோடி ரூபாய் உபரி இருக்கும் அளவில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற பட்ஜெட்டை முதலமைச்சர் அவர்கள் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். 1972-73-ம் ஆண்டில் 397.27 கோடி ரூபாய் வரவு இருக்கும் என்றும் பட்ஜெட்டில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. வேளாண்மைத் துறையில் நடப்பாண்டில் 73 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தியாக இருப்பது மிகமிக பாராட்டுவதற்குரிய ஒன்றாகும். இந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியின் வேகம் பெருகி இருக்கிறது.

1972-73-ம் ஆண்டில் 66 லட்சம் எக்கர் அதிக விளைச்சல் உற்பத்தியாகத் திட்டமிட்டுள்ளது. இதையெல்லாம் பார்க்கும் போது எனக்கு மூவேந்தர் ஆண்ட காலம் நினைவுக்கு வருகிறது.

[திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி] [1972 மார்ச் 7]

மூவேந்தர் காலத்தில் எந்த அளவுக்கு விவசாயத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தார்களோ, அந்த அளவுக்கு இன்று இருக்கிற கழக அரசும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருகிறது. பாண்டிய மன்னர்கள் ஆண்டக் காலத்தில் தென் பாண்டி மண்டலத்திற்கு ஒரு சிறப்பு உண்டு. அதாவது விவசாய உற்பத்தியில் அதிகமாக இருந்தது என்பதை,

“மாடுகட்டி போரடித்தால் மானாது செந்நெல் என்று ஆனை கட்டி போரடித்தான்” என்ற பழமொழி

என்ற பாட்டின் மூலம் அறிகிறோம். ஆனால் காங்கிரஸார் ஆட்சி காலத்தில் மாடுகள் கட்டி போரடிக்கவேண்டியத் தேவைகூட இல்லாமல், மனிதர்களே காலால் மிதித்து நெல்லை பிரிக்கக்கூடிய நிலைதான் இருந்தது. பின்னால் வந்த கழக அரசு, ஆனைகளைக் கொண்டு போரடிக்காவிட்டாலும், இயந்திர டிராக்டர்களைக் கொண்டு போரடிப்பதை மதுரையிலும் மற்ற பல பகுதிகளிலும் காண்கிறோம்.

உணவு உற்பத்தியை பெருக்கின்ற வகையில், ஐ.ஆர். 8, ஐ.ஆர். 25, ஐ.ஆர். 28, போன்ற மிகு பயன் தரும் நெல் விதைகளைப் பயன்படுத்தி வருகின்றோம், கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்தை செயல்படுத்தி வருகிறோம். நில அடமான வங்கிகள் மூலம் விவசாயத்திற்குக் கடன் கொடுக்கப் பட்டு வந்தது காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில். அவர்கள் பயன் படுத்திய வார்த்தையைக் கூட நல்ல வார்த்தையாகப் போடக் கூடாதா? நில அடமான வங்கி என்று சொன்னாலே நிலத்தை அடமானம் வைத்து கடன் பெற்றார்கள் என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் நமது கழக அரசின் ஆட்சியிலே நிலவள வங்கி மூலம் கடன் வழங்கப்படுகிறது, நில அடமான வங்கி என்ற சொல் நில வள வங்கி என்று வளமாக மாறியிருக்கிறது.

கூட்டுறவுத் துறையிலே விவசாயத்திற்குக் கணிசமான கடன் வசதி பெற வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது, எடுத்துக்காட்டாக 1966-67-ல் குறுகிய, மத்திய கால கடன் 31.41 கோடி ரூபாய். அது 1970-71-ல் 44.43 கோடியாகவும், 1971-72-ல் 50 கோடியாகவும், 1972-73-ல் 60 கோடியாகவும் உயர்ந்திருக்கிறது. அதேபோன்று 1966-67-ல் நீண்டகால கடன் 3 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. அது

1972 மார்ச் 7] [திரு. காதர் பாஷா என்ற வேள்லைச்சாமி]

1968-69-ல் 15.48 கோடியாகவும், 1970-72-ல் 22.66 கோடியாகவும், 1971-72-ல் 29.40 கோடியாகவும், 1972-73-ல் மேலும் உயரக்கூடிய வகையிலும் இருக்கிறது. இந்த புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கும் போது நமது அரசு, கழக அரசு, விவசாய முன்னேற்றத்தில் எந்த அளவுக்கு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் தெளிவாக புரிந்துகொள்ளமுடியும். ஆகையால் இந்த அரசை விவசாய மக்கள் மனதாரப் பாராட்டுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

அதேபோல நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 8.17 கோடி ஒதுக்கியிருப்பது மிகமிகப் பாராட்டக்கூடிய ஒன்றாகும். அப்படி ஒதுக்கியிருப்பது மட்டுமல்ல. சில ஆண்டுகாலமாகப் பார்க்கிறோம். என்னுடைய பகுதி முதலாளத்தார் பகுதி கடந்த 20 ஆண்டுகால காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல்— பலவிதமான நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற வாய்ப்பு இருந்தும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் கடந்த வாரத்தில்தான் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களால் பாளையாறு திட்டத்திற்குக் கல்போடப்பட்டது. இது எந்த ஊருக்குப் பயன்படப்போகிறது என்றால் 1957-இல் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் படுகொலை நடத்தப்பட்ட கீழ்த்தாவலுக்காக அமைகிற நீர்ப்பாசனத் திட்டமாகும். பழைய காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர் காலத்தில் கீழ்த்தாவல் பகுதியில் கண்ணீர் வந்தது என்றால் இன்றைய கழக ஆட்சியில் அங்கே தண்ணீர் வர இருக்கிறது. கண்ணீருக்கும், தண்ணீருக்கும் உள்ள வித்யாசத்தை உணராதவர்கள் இருக்க முடியாது. ஆகவே அந்தப் பகுதி மக்களின் சார்பாக இந்தக் கழக அரசை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்.

34 கண்மாய்களுக்கு 16 லட்சம் ரூபாயை கழக அரசு வழங்கியிருக்கிறது. இன்னும் நாராயண காவேரித் திட்டத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி காங்கிரஸ் ஆட்சியில் புறக்கணிக்கப்பட்ட பலவிதமான திட்டங்களை கழக அரசு நிறைவேற்றி வருவதை நாம் காண்கிறோம். முன்பெல்லாம் செல்வாக்குப் பெற்றவர்களுடைய பகுதியில்தான் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டதை நாம் கண்டு வந்தோம். ஆனால் கழக அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டவுடனே—மின்சாரம் இல்லாத

[திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி] [1972 மார்ச் 7]

கிராமங்களே இருக்கக்கூடாது என்கிற அடிப்படையில்— 1971-72-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்ட கிராமங்கள் 50,900 என்றால் 1972-73-இல் தமிழகம் முழுவதும் மின் இணைப்புப் பெறும் என்று வரையறுத்திருக்கிற திட்டத்தை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். வள்ளுவனார் குறிப்பிட்டதுபோல் அமைச்சர் அவர்களுக்குரிய இலக்கணத் தோடு நடுநிலைமையில் நின்று எல்லா பகுதிகளும் வளம் பெற வேண்டுமென்று உரிய நோக்கத்தோடு செயல்பட்டு வருவது பாராட்டத்தக்கதாகும். அதற்காக முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

இவ்வாண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் கல்விக்காக ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதும் ரூ. 89.85 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. கல்வி என்று சொல்லும்போது என் பகுதி மீண்டும் நினைவுக்கு வர ஆரம்பிக்கிறது. நீண்டநெடுங்காலமாக மாற்றாந்தாய்ப் பிள்ளை யாகவே முதுகுளத்தூர் பகுதி நடத்தப்பட்டது. அங்குள்ள பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாம் நீரந்தர போலீஸ் ஸ்டேஷன்களாக ஆக்கப்பட்டிருந்தன. போலீஸ் ஸ்டேஷன்களாக மாற்றப் பட்டிருந்ததை எல்லாம் பழையபடி பள்ளிக்கூடங்களாக மாற்றிய பெருமை இந்தக் கழக அரசுக்கே சாரும். அதுவும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த ஆண்டில் எங்களது ஒப்பற்ற தலைவராக விளங்கிய தேவர் அவர்கள் நினைவில் அங்கே ஒரு கல்லூரியைத் துவக்கியது எங்களுக்கு எல்லாம் மிகவும் பெருமை அளிக்கக்கூடிய ஒன்றாகும். மக்களது நல்வாழ்வுக்கு வரப்பிரசாத மாக அமைந்த அந்த கல்லூரி நல்லமுறையில் செயல்படுவதற்கான காரியங்களையும் இந்த அரசு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு பிற்பட்டோர் நலக்குழு அமைத்து பின்தங்கிய மக்களுக்காக 1966-67-இல் ஒதுக்கியது ரூ. 0.91 கோடி என்றால் 1972-73-இல் அதனை ரூபாய் 4.68 கோடியாக உயர்ந்திருப்பது மிகமிக வரவேற்கத்தக்கதாகும். அதற்காக எங்கள் பகுதி பிற்பட்டோர் மக்கள் சார்பாக எனது இதயம் கனிந்த நன்றியை முதல்வருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 7] [திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி]

முதுகுளத்தூர் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் நீண்ட நெடுங்காலமாக ஒரு கோரிக்கை இருந்து வருகிறது. கள்ளர் ரெக்ளமேஷன் என்று இருப்பதுபோல முதுகுளத்தூர் பகுதியில் மறவர் ரிக்ளமேஷன் திட்டம் ஒன்றை ஆரம்பிக்கவேண்டும். சிறப்பு அதிகாரிகளைப் போட்டு சமுதாயத் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும், பொருளாதாரத்துறையிலும் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிற மறவர் சமுதாயம் முன்னேற்றம் அடைவதற்கான ஏற்பாடுகள் அனைத்தையும் செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல அந்தப் பகுதியில் இன்னும் பல பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்பதாகத் தொகுதிமக்கள் சார்பாக பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக முதுக்குளத்தூர் தாலுக்காவில் ஆய்வில் உள்ள மலட்டாறு திட்டம், கிருதமால்நதித்திட்டம், கஞ்சம்பட்டி கால்வாய்த் திட்டம், பழைய நாராயணக்காவேரி திட்டம் ஆகியவற்றை நிறைவேற்றி அந்தப் பகுதியை வளமுடையதாக ஆக்கித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல எங்கள் பகுதியில் சிமிண்ட் தொழிலுக்குத் தேவையான மூலப்பொருள் ஜிப்சம், சுண்ணாம்புக்கல் அங்கே கிடைக்கிறது. அவற்றை எடுத்து மற்ற இடங்களில் உள்ள சிமிண்ட் தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். சுண்ணாம்புக்கல், ஜிப்சம் போன்றவை அந்தப் பகுதியில் ஏராளமாக இருப்பதால் சிமிண்ட் தொழிற்சாலை ஒன்றை பெருநாளி பகுதியில் ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த கழுதி மருத்துவமனையை அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்டநெடுங்காலமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய கழக அரசுதான் அதை அரசே எடுத்துக்கொள்ளும் என்கிற முடிவைச் செய்து எடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுவதுடன் அந்த மருத்துவ மனையை அதிகப் படுக்கைகளுடன் விஸ்தரித்து கட்டடங்கள் இல்லாத குறையையும் போக்கித் தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிழத்தாவல், போளையூர் போன்ற இடங்களில் உள்ள சுகாதார நிலையக் கட்டிடங்களையும் பழுது பார்த்துத்தரவேண்டும்.

[திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி] [1972 மார்ச் 7]

கடைசியாக மாநில சுயாட்சி பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். மாநில சுயாட்சி என்பது எல்லோருக்கும் இன்றியமையாத ஒன்று என்பதை எதிர்க்கட்சி வரிசையில் உட்கார்ந்திருக்கிறவர்களும், ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். இன்றைய தினம் ஒரு சின்னச் சின்ன விஷயத்திற்குக் கூட மத்திய அரசிடம் கையேந்தி நிற்க வேண்டியிருக்கிறது என்றால், இது தன்மானம் உள்ள தமிழர்கள் அனைவரும் தலைகுனிவ வேண்டிய ஒன்றாகும். உதாரணமாக நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சிறை மீட்டான் அவர்கள் தொகுதியில் பாம்பூர் என்கிற ஊர் ஒன்று இருக்கிறது. அந்தப் பெயரை நாகர்பட்டி என்று மாற்ற வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். அதற்குக் கூட மாநில அரசு அனுமதி அளிக்க முடியாத நிலையில் மத்திய அரசை அனுமதி கேட்டு தவம் நிற்கவேண்டிய அவல நிலை இருக்கிறது என்றால் இதை தன்மானம் உள்ள தமிழர்கள் எவரும் சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. இதுபோல இன்னும் பல நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்ல முடியும். தெடுஞ்சாலைகளைப் பேணிக் காப்பது மாநில அரசு—ஆனால் மக்களுடைய நன்மைக்காக நடுவில் ஒரு குழாயை வைக்கவேண்டுமென்றால் கூட மத்திய அரசின் கே. எல். ராவ் அவர்களின் அனுமதியைப் பெற்றே செய்ய வேண்டும் என்கிற நிலையை பொறுத்துக்கொண்டே இருப்பதா? தன்மானம் உள்ள தமிழ் இனம் இதை சகிக்காது—மாநில சுயாட்சி பெற்றே தீருவோம் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. இராசாங்கம்: பெரும்புதிப்பிற்குரிய சட்டப்பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய விவாதத்தில் உள்ள 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழக அரசினுடைய நிதிநிலை அறிக்கை எப்படிப்பட்டது என்பதை நாங்கள் சொல்வதைவிட இந்த நாட்டு சமுதாய, பொருளாதார வகையில் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் உள்ளவர்களும் முன்னேற்றம் அடைந்தேயாகவேண்டும். அவர்களும் அரசியல் சுமத்துவம் பெற்றேயாகவேண்டும் என்று விரும்பிய மகாத்மா காந்தியினுடைய ஆவி, நேருவினுடைய ஆவி, அறிஞர் அண்ணா

1972 மார்ச் 7]

[திரு. நா. இராசாங்கம்]

அவர்களுடைய ஆவி—அப்படிப்பட்ட. உயர்ந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்துள்ள டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை ஆசீர்வாதம் செய்யும்—வாழ்த்தும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. காரணம் அவர்கள் எல்லாம் எத்தகைய நிலை ஏற்படவேண்டும் என்று கனவு கண்டார்களோ, அதை அவர்களே செய்து அனுபவிக்க முடியாவிட்டாலும் இன்றையதினம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அவர்களுடைய கனவுகளை எல்லாம் நனவாக்கி வருகிறார்கள். இதிலே காழ்ப்புணர்ச்சிக்கு இடமில்லை. எதிர்த் தாப்பினர் நல்ல எண்ணம் இருந்தால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை பாராட்டியிருக்க வேண்டும். நாங்கள் தயாரித்த அறிக்கை திட்டத்தின்படி, வரத்துக்களின்படி வேலைகள் நடைபெறவில்லை என்கிற நிலைமை இருந்தால் அதைப்பற்றிக் கண்டிப்பதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் ஏழை மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகத் தயாரித்த அறிக்கையை எந்த வகையில் குறைசொல்ல முடியும் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கை எந்த வகையிலும் குறைகாண முடியாத முறையில் அமைந்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏற்கெனவே சலுகைகள் அளித்தார்கள். நீங்கள் அளித்த சலுகை அம்மக்களுக்குப் பயன் தரவில்லை. மாடு வாங்குவதற்காக 250 ரூபாய் என்று கொடுத்தீர்கள். அந்த 250 ரூபாயில் சந்தையில் ஒரு மாடு கூட வாங்க முடியாது. இன்றைய தினம் கழக அரசு அந்தத் தொகையை 400 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறது. அரிசன நல இலாகா இப்படிப் பல நன்மைகளைச் செய்து வருகிறது.

அடுத்தபடியாக, கிணறு மானியங்கள், மூன்று ஏழை விவசாயிகள் கிணறு வெட்டி விவசாயம் செய்வதற்காக உங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் 3 கோடி ரூபாய் வரை ஒதுக்கியிருந்தீர்கள். இன்றைக்கு அந்த அளவு 8 கோடி ரூபாய் என்கிற அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டு, அதனால் பல விவசாயிகள் பலன் பெறுகிற நிலைமை இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, கல்ப்புத் திருமணம் செய்துகொள்ளும் தம்பதிகளுக்கு இந்த அரசு தங்கள் சங்கிலி பரிசாக வழங்கி வருகிறது. அதுவுமன்றி, அவர்கள் சிறு தொழில் செய்து

[திரு. நா. இராசாங்கம்]

[1972 மார்ச் 7]

தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்காக சிறு தொழில்கள் செய்வதற்காக வட்டியில்லாக் கடன் தந்து அவர்களுக்கு ஊக்கத்தை இந்த அரசு அளித்து வருகிறது. விவசாயக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரையில் இனும் கொடுத்தல், சுத்தமான சேரிகளுக்குப் பரிசுகள் வழங்குதல், ரேடியோ வழங்குதல் போன்றவற்றை செய்து அந்த மக்களை முன்னேற்றுவதற்கு பணிகள் பலவற்றை மேற்கொண்டிருக்கின்றன.

முதன்முதலில் அரசியல் சட்டம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் முஸ்லிம் லீகைச் சேர்ந்த திரு. காயிதே மில்லத் அவர்கள் டெல்லி பார்லிமெண்டில், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக எவ்வளவு மானியம் கொடுப்பீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அன்றைய தினம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் தலைவராக இருந்த டாக்டர் அம்பேத்கார் அவருடைய நட்பு அவருக்குக் கிட்டியது. அதன் காரணமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இன்றையதினம் அந்தத் தொகை 8 கோடி ரூபாய் வரையில் எறியிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இந்த அரசு மிகமிகத் துரிதமாக முன்னேற்றகரமான பணிகளைச் செய்து வருகிறது.

அடுத்தபடியாக, 1952-ம் ஆண்டு பிற்பட்ட வகுப்பினர் கமிஷன் ஒன்று இந்திய சர்க்காரால் அமைக்கப்பட்டு, அது மாநிலங்களில் வந்து விசாரணை செய்து அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தது. தேர்வில் ஐம்பது, அறுபது மார்க்குகளுக்கு மேல் வாங்கிய மாணவர்களுக்கு உதவிக் தொகை அளிக்க வேண்டும் என்று அப்போது சிபாரிசு செய்திருந்தது. என்னென்ன சலுகைகளைக் கேட்டார்களோ, அந்தச் சலுகைகள் அனைத்தும் நமது கடித அரசில் கிடைத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்காக நாம் ஒரு கமிஷனை அமைத்தோம். 1966-67-ம் ஆண்டுகளில் மாணவர்களின் உதவித்தொகை 90 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது. நாம் இன்றைக்கு அந்த இலாகாவுக்கு அளித்திருப்பது 3 கோடி ரூபாயை எட்டியிருக்கிறது. நாட்டு மக்கள் இதனை நன்கு அறிவார்கள். பிற்பட்ட இனமும், தாழ்த்தப்பட்ட இனமும் இந்த நாட்டின் மக்கட் தொகையில் 87 சதவீதத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு நன்மை தருகிற நிலையில்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிற காரணத்தால்

1972 மார்ச் 7]

[திரு. நா. இராசாங்கம்]

தான், மகாத்மா காந்தியடிகளும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் உயிரோடு இருந்திருந்தால் தங்களுடைய நல்வாழ்த்துக்களை நேரடியாகத் தெரிவித்திருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அடுத்தபடியாக மாநில சுயாட்சி பற்றிச் சொன்னார்கள். அது இன்றைக்கு நேற்றைக்கு அல்ல. காந்தியார் காலத்திலேயிருந்து இருந்து வருகிற பிரச்சினை. மகாத்மா காந்தியடிகள் முதலில் எதை எதைக் கேட்டார்கள், எப்படி இந்த நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வாங்கித் தந்தார்கள் என்கிற விவரம் நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். மாநிலங்கள் பிரிந்து போய் சட்டங்கள் இயற்றி, மக்களுக்கு நன்மை செய்கிற சட்டங்களை இயற்றி, நன்மைகளைச் செய்யும்போது, 'நீ இதை மட்டும் செய்யாதே, அதைச் செய்யாதே' என்று மத்திய அரசு சொல்வது சரியல்ல. பிரிந்து போக வேண்டுமென்று நாம் சொல்லவில்லை நாம் கேட்பது மாநில சுயாட்சி. மூன்று நாட்களுக்கு முன் கடலூரில் நடந்த ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒன்றைப் பேசியிருக்கிறார்கள். சுயாட்சி என்ற வார்த்தையை விட்டு விட்டால், 'நாங்களும் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். நாம் சொல்லுகிறோம், அதிக அதிகாரம் பெறுவதே சுயம் என்கிற சொல்லுக்குப் பொருள் என்று. நம்முடைய கட்சிக்காரர்கள், பெயர் எப்படி வேண்டுமானாலும் இருந்துவிட்டுப் போகட்டும், அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று நீங்களும் கேளுங்கள். உங்கள் கட்சி சார்பில் அதற்கு ஏதாவது பெயர் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். எங்கள் கட்சியில் நாங்கள் இப்படி பெயரை வைத்துக் கொள்கிறோம் என்று. அவர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருப்பதெல்லாம், திராவிட முன்னற்றக் கழகத்தின் தலைமையில் மாநில சுயாட்சியை வாங்க விடுவதா என்பதுதான். ஆகவே, நான் மாநில சுயாட்சியைப் பற்றி அதிகம் பேச விரும்பவில்லை.

1939-ல் கனம் ராஜாஜி அவர்கள் 'கடன் நிவாரணச் சட்டம்' ஒன்று கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது உண்மையில் அவர் கடவுள் போன்று மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார். கடன்பட்டு, வாழ்க்கையில் நலிந்து போயிருந்தவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் நிவாரணமளித்தது. இப்போது நமது முதலமைச்சர் அவர்களும், ஏழை விவசாயிகளின் கடன் பளு அதிகமாகிவிட்டது. அதைத்

[திரு. நா. இராசாங்கம்]

[1972 மார்ச் 7]

திர்க்க வேண்டும், விவசாயிகளுக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டும்' என்பதற்காக ஒரு புதிய சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை நாட்டு மக்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், பேரவைத் தலைவர் மணியடிப்பதற்குள்ளாகவே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை தயாரித்த நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பல்லாண்டுக் காலம் நிறைவுடன் வாழவேண்டுமென்று வாழ்த்தி, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்): பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்தது, பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

48. Tamil Nadu Government's Review and the Sixth Annual Report and Statement of Accounts of the Tamil Nadu Industrial Development Corporation, Limited, for the year ended 31st March 1971. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

49. Notification issued with G.O. Ms. No. 1614, Labour (Housing), dated the 10th December 1971, making the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Rules, 1971. [Laid on the table of the House under section 72 (2) of the Tamil Nadu Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971 (Tamil Nadu Act II of 1971).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

'Nil'.

